

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 47
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 6 НОЕМВРИ 2012 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Диана Ковачева - Министър на правосъдието

ОТСЪСТВА: проф. Лазар Груев

/Откриване на заседанието - 9, 40 ч./

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми дами и господа, добро утро. Днес започваме с една тъжна новина. Предполагам всички сте чули за кончината на патриарх Максим. Ако ми позволите, бих искала да ви помоля преди началото на заседанието за едноминутно мълчание в памет на патриарха.

/Членовете на Съвета почитат с едноминутно мълчание паметта на патриарх Максим/

Благодаря.

Уважаеми колеги, откривам заседанието на 6 ноември. Проекта на дневен ред, който представям на вашето внимание - първа точка - Определяне на изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ.

Заповядайте, ако имате коментари и предложения по дневния ред.

Г-жо Колева, заповядайте.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаема г-жо председателстващ, като председател на Комисията по правни въпроси на ВСС имам предложение за включване като допълнителна точка, разглеждане от страна на ВСС и решаване вътрешните правила на ВСС, да се изработват като работна основа от Правната комисия, разбира се, без да изключваме възможността и правата на другите комисии да изразяват становища по тях. Говоря за основата от която да тръгва обсъждането.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Колева. Колеги, няма други коментари, предложения. В такъв случай ви моля да гласувате днешния дневен ред с две точки - първата, за определяне на изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България и втората - изработването на вътрешните правила на ВСС да се изработват от Правна комисия. Моля да гласувате, явно е гласуването. Благодаря ви. Против? Няма. Въздържали се? Няма. Дневният ред е приет.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

1. Проект на решение за възлагане изготвянето на вътрешните правила, отнасящи се до дейността на ВСС.

*Внася: Юлиана Колева - Председател на комисия
"Правни въпроси"*

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Още една точка.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Ще ви помоля, като втора точка от дневния ред, да бъде включено обсъждане от ВСС на становище, във връзка с изказване на министъра на вътрешните работи в предаването „Неделя 150" по програма „Хоризонт" на Българското национално радио, на 4 ноември 2012 г. Становището е изготвено от комисия „Публична комуникация". Становището е раздадено на всички членове на ВСС.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Лазарова, току що приехме дневния ред, всички гласуваха. Аз попитах дали има допълнителни точки. Ако прецените повторно да се гласува и тази точка, но мисля, че току що целият ВСС гласува дневния ред с предложената от г-жа Колева допълнителна точка.

Може ли още веднъж Вашето предложение, за да го запиша.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Предложението е, обсъждане на становище на ВСС, във връзка с изказване в предаването „Неделя 150" по програма „Хоризонт" на БНР, на 4 ноември 2012 г.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, коментари, предложения...

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Аз мисля, че вече приехме дневния ред и това е процесуална пречка да се включват допълнителни точки. Така може до края на заседанието някой да се сеща и да предлага.

Второ, аз самата не съм слушала предаването и трябва да се запознаем. Как ще обсъждаме нещо, с което не сме се запознали? Да не изпадаме в състояние на моментни емоции. Кой го е предложил това нещо, не знам. Аз лично считам, че за следващото заседание би могло да се включи и да се обсъжда, но да имаме някаква готовност.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Колеги, аз се солидаризирам със становището на г-жа Петкова. Считам, че вече гласувахме дневния ред и ще е процедурно нарушение ако го прегласуваме. А според мен е редно да се запознаем първо с това становище и след това да взимаме отношение по него.

ИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, тъй като аз изрично попитах няколко пъти дали има други предложения и дневният ред беше гласуван от всички вас, и понеже за втори път се получава подобен прецедент, след като вече е гласуван дневния ред да се правят допълнителни предложения, на мен ми се струва неудачно. Още повече, че беше дадено достатъчно време. Ако прецените да остане за следващото заседание. Дневният ред беше гласуван с пълно единодушие от целия Висш съдебен съвет. Аз преди това попитах, дадох достатъчно време за коментари и становища. Струва ми се, втори път да се гласува едно единодушно взето решение от ВСС... Всички вие гласувахте току що за дневния ред.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз разбирам Вашите съображения, но честно казано, не виждам проблем да направим гласуване за допълване на вече приетия дневен ред. Смятам, че звучи несериозно да твърдим, че не сме запознати с интервюто на министъра на вътрешните работи, което се възпроизвежда във всички медии. Аз честно казано не зная и недоумявам, че колегите

казват, че не са запознати със случая. Освен това смятам, че не бива да се бавим с реакцията, защото ние трябва да покажем навременна реакция и позиция, тъй като пряко се засяга авторитета на съдебната власт, включително и на ВСС. Затова смятам, че всяко едно отлагане, може би, ще работи против това да бъде възприето като правилния начин и от обществото, пък и от нашите колеги, които очакват от нас позиция, защото всички ние, в своите концепции, когато бяхме избирани, говорихме и с това започнахме и завършихме, колко е важно ВСС да отстоява независимостта на съдебната власт. Сега е момента да го докажем на практика и то по най-бързия, ясен и недвусмислен начин. Затова смятам, че е важно.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Неделчева, заповядайте.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Колеги, аз мисля, че ние можем да прегласуваме дневния ред и да включим като допълнителна точка предложеното от председателя на комисия „Публична комуникация“. Тя, като председател на комисията ще докладва нашето становище, което ние сме обсъдили и сме взели тази сутрин.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Моето предложение е тази точка да остане за разглеждане на заседанието в четвъртък/08.11.12г./, за да имаме възможност всички да се запознаем със становището на комисия „Публична комуникация“ и да сме подготвени. Да не прибързвам, не мисля, че има нещо толкова належащо, за да бъде включена днес тази точка.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Г-жо председател, доколкото е направено процедурно предложение за включване на втора точка,

допълнителна, в дневния ред, ще Ви помоля да го подложим на гласуване дали да бъде включена или не.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, моето мнение е, че дневният ред беше приет и, че беше приет единодушно, включително и от колегите, които направиха предложението. Аз не виждам пречка да остане за четвъртък, още повече колегите казват, че не са запознати. Ако настоявате, ще гласуваме включването на подобна точка, но според мен, чисто процедурно няма причина да се прегласува вече приет дневен ред.

Какво предлагате да гласувате в момента? /От залата: Да се включи като допълнителна точка./ Предложението е да се гласува включването на допълнителна точка в дневния ред, след като дневния ред вече е бил приет. Това е точка, предложена от г-жа Лазарова. Моля, тези, които са „за“. Против? Въздържали се?/Резултатът показва: 14 гласа „за“, 7 „против“ и 2 „въздържали се“/ В такъв случай, колеги, с 14 гласа „за“ ВСС приема да бъде включена като допълнителна точка, но ще ви помоля наистина за в бъдеще в рамките на самото обсъждане на дневния ред да става това, защото иначе се създават едни такива прецеденти.

/След проведеното тайно гласуване, председателстващият обяви резултата: с 14 гласа „за“, 7 гласа „против“ и 2 гласа „въздържали се“/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2. Включва в дневния ред като допълнителна точка Проект на становище на Висшия съдебен съвет.

Внася: Комисия „Публична комуникация“

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, т. 1 от дневния ред - Определяне на изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ.

Постъпило е предложение от пет члена на ВСС г-н Бойко Евлогиев Найденов - директор на НСлС и заместник на главния прокурор по разследването, да бъде избран за и.ф. на главен прокурор до встъпване в длъжност на нов главен прокурор. Предложението е придружено от декларация за съгласие от страна на г-н Бойко Найденов, декларацията е подписана от него. В този случай гласуването е тайно, с обикновено мнозинство, по реда на постъпване на предложенията.

Уважаеми колеги, във връзка с т. първа, заповядайте, г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, виждате на мониторите си нашето предложение. Мисля, че г-н Найденов не се нуждае от представяне, особено след изборът му в четвъртък. Беше изслушана неговата професионална квалификация, както и неговата концепция. Както аз, така и колегите, които са подписали, считаме, че той успешно би се справил със задачата да изпълнява функциите на главен прокурор, до избора на нов такъв. Мисля, че не е необходима никаква допълнителна презентация, още повече, че се касае за едно временно решение.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Колев. Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Колеги, ще ви отнема само минутка-две. Ние изслушахме г-н Найденов, задавахме му въпроси. Искам да наблегна само на някои факти от професионалната му биография. Той има юридически стаж над 21 години, от които 14 като прокурор на много високи административни длъжности. Две

години е бил градски прокурор на София, година и половина е бил прокурор - завеждащ отдел във ВКП, а именно отдел „Организирана престъпност и корупция по високите етажи на властта“. От 2007 г. е директор на НСлС, а след промените в ЗСВ от м. май 2009 г. е и заместник на главния прокурор по разследването. Просто да го имате предвид.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Боев, заповядайте.

РУМЕН БОЕВ: Уважаеми колеги, първо, по това предложение мисля да се изкажа. Нямам нищо против деловите, служебни качества на г-н Найденов. Бил е наистина прокурор, преди да оглави националното следствие, но аз мисля, че съществува и то една категорична законова пречка той да заеме тази длъжност на и.ф. главен прокурор, макар и временно, до избирането на нов такъв. Само ако разгледате глава VI „Прокуратура“ и глава VII „Следствени органи“ в ЗСВ ще се убедите, че съвсем различни са функциите на техните ръководители. Аз имах възможността да маркирам само този проблем, но директорът на НСлС, който избрахме миналата седмица е заместник на главния прокурор, единствено и само по разследването, и той може да осъществява административно-организационно ръководство на следователите и служителите на НСлС, чл. 150, ал. 2, методически указания да дава на окръжните служби. Докато прокуратурата, чл. 136, главен прокурор, чл. 138, неговите функции са съвсем различни. На неговите заместници функциите са абсолютно различни. Те имат право именно на инстанционен или какъвто и да било контрол, да отменят актове на подчинените им прокурори по длъжност и т.н. Една процесуална възможност, каквато директорът на НСлС, в никакъв случай по закон няма, по НПК няма. Колеги, помислете

само за миг в каква яма може да бъде прокуратурата, в какво тресавище, какви незаконосъобразни актове може да се случат, ако се възприеме това становище. Пак ви казвам, нищо против личността, но прекалено различни са двете длъжности, с коренно различни правомощия и не може той да съвместяват тези две длъжности. Аз бих поставил въпрос тогава, няма ли да си изправим и пред ситуацията днес да избираме и и.ф. директор на НСлС, което за мен е задължително. Просто ви казвам, че са различни възможностите, които са разписани по закон - само по разследването. Вижте НПК, къде може следовател, макар и директор да осъществява прокурорски правомощия. Ами че ние си поставяме мина пред всички прокурорски актове от тук нататък, докато се избере главен прокурор. Така че в тази насока, аз много внимателно ви моля да се запознаете със закона и да видите какви са подводните камъни на едно такова решение. Ясно е разписано в текста, който се цитира чл. 174, че се избира и.ф. от неговите заместници, но това са заместниците в Касационна прокуратура, а те са двама. Аз използвам повода, така или иначе съм взел думата, за да предложа и мисля, че ще бъде абсолютно прав от законова гледна точка, за изпълняващ функциите да бъде избрана, до избирането на главен прокурор, заместника на главния прокурор при ВКП Галина Тонева, като тя е дала своето съгласие пред мен и пред г-н Ситнилски. Разбира се, може да има и други предложения, но пак ви казвам, ако влезем в първия вариант, аз ще взема думата отново, за да ви предложа и.ф. директор на НСлС. Няма как да се случат двете събития...

Благодаря ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Ситнилски.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Благодаря, г-жо председател. Само подкрепям казаното от г-н Румен Боев. Съображенията ми за това са следните, а те са най-малко седем. На първо място, в чл. 149, моля колегите да си отворят законите и да сверяват, ал. 1 е казано, че НСлС се състои от следователи, директорът на НСлС е част от НСлС и нейн административен ръководител. Той е следовател, затова не може да изпълнява функциите на главен прокурор. Неговите функции са посочени ясно и изчерпателно в чл. 150 от ЗСВ. Там е казано, че НСлС се ръководи от главния прокурор пряко или чрез директора, който е и директор по разследването. Забележете обаче, че част от този текст, се намира точно в чл. 150, където става въпрос за НСлС. Следователно, директорът на НСлС в качеството му на заместник на главния прокурор по разследването, е такъв само по отношение разследването, което се върши в НСлС. Той няма правомощия управленски, ръководни, организационни, даже на окръжните следствени отдели, където в същата ал. 2 3 казано, че осъществява методическо ръководство. Следователно, като се има предвид, че той е административен ръководител на НСлС, той не може да бъде едновременно с това прокурор, още по-малко да изпълнява функциите на главен прокурор. Нашето законодателство познава три вида магистрати - прокурори, следователи и съдии. То не познава фигурата на следовател-прокурор или прокурор - следовател. Затова смятам, че изпълняващ функциите на главен прокурор, трябва да бъде прокурор, който е заместник на главния прокурор при ВКП.

Следващ аргумент. Заместниците на главния прокурор при ВКП са двама, те се предлагат от главния прокурор и се избират от ВСС. В чл. 175, ал. 4 е казано, че до встъпването в длъжност на новия административен ръководител, в случая главния прокурор,

неговите функции се изпълняват от определен от ВСС заместник, т.е., негов заместник административен ръководител. А заместник-административни ръководители на главния прокурор са неговите двама заместници при ВКП в момента. Директорът на НСлС, който е административен ръководител на НСлС не е заместник-административен ръководител на ВКП, той не е прокурор. Моите уважения към г-н Бойко Найденов, ние с него сме много добри колеги, бил съм му и ръководител, работили сме отлично. Аз съм сигурен, че той ще се справи на място на което го изпратим отлично. Друга е причината поради която аз взех думата и не съм съгласен с това предложение. А именно, защото той няма никакви прокурорски правомощия в момента, в който той заема тази длъжност, а и дори да го изберем. Просто той не е прокурор, качеството на прокурор не е в неговите правомощия и по този начин той няма да може да осъществява съответните ръководни, надзорни и други функции в прокуратурата.

И накрая, още един аргумент. Колеги, ако ние не бяхме избрали онзи ден г-н Бойко Найденов за директор на НСлС, той къде отива и като какъв? Остава си следовател в НСлС. Следователно г-н Бойко Найденов е следовател, административен ръководител, директор на НСлС. Поради тази причина той не може да бъде и.ф. на главен прокурор.

Второ. Присъединявам се към предложението на г-н Боев и предлагам от своя страна за и.ф. да определим г-жа Галина Тонева, която от три години е заместник-главен прокурор при ВКП и, която успешно се справя с всички възложени й досега задачи. Това го казвам със сигурност, без да казвам подробности, тъй като съм работил с нея пряко през последните три години и непряко през останалите години, в качеството й на съдия. Тя притежава

необходимите качества за ръководител, познава към настоящия момент всички проблеми на прокуратурата, колегите я познават и я приемат, сигурен съм, че ще я подкрепят и тя ще бъде един успешен изпълняващ функциите главен прокурор, докато изберем главния прокурор.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Колеги, нека прочетем и чл. 136, ал. 1 от ЗСВ, който е основополагащ за органите на прокуратурата. Прокуратурата в Република България се състои от главен прокурор, ВКП, ВАП, НСлС и т.н. С измененията в ЗСВ от 2009 г., ДВ, бр. 33, на практика следствието беше инкорпорирано в прокуратурата. Статутът на заместник-главния прокурор по разследването е изрично уреден в ЗСВ. На него наистина са му възложени конкретни функции от закона. Такива функции със свои вътрешни указания възлага и главния прокурор на другите свои заместници. По никакъв начин фигурата на заместник-главния прокурор по разследването не стои по-долу от останалите заместници на главния прокурор. В закона е посочено, че главният прокурор се подпомага от заместници към ВКП и ВАП. Означава ли това, че заместник-главен прокурор и ръководител на ВАП не може да бъде избран за и.ф. /Чува се: В момента няма такъв, затова./ В момента нямаме такъв, говоря теоретично. Мисля, че неправилно тълкувате чл. 175, ал. 4, изр. 2 - до встъпването в длъжност на нов административен ръководител, неговите функции се изпълняват от определен от ВСС заместник. ВСС определя заместник, който да изпълнява функциите, а не, че е от действащ заместник.

Благодаря.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Само една реплика, г-жо председател. Аз не чух от г-н Тодоров отговор на въпроса следовател ли е директора на НСлС или е прокурор.

ЯСЕН ТОДОРОВ: В закона ясно е казано, той е заместник на главния прокурор по разследването.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Следовател ли е или е прокурор?

ЯСЕН ТОДОРОВ: Заместник-главен прокурор./оживление/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, искам да ви приканя в този ден, в който се е случило едно тъжно събитие, да се опитаме да бъдем по мъдри. Поставя се въпроса така, дали предложения от 5-ма членове на ВСС за и.ф. административен ръководител може по смисъла на ЗСВ да бъде избран на тази позиция. Уважавам мнението на колегата Ситнилски и колегата Румен Боев, но категорично не мога да се съглася с него затова, защото, първо, моето дълбоко убеждение и внимателния прочит на ЗСВ е, че директорът на НСлС, който по дефиниция в ЗСВ е и заместник на главния прокурор по разследването, е с еднакви функции и статут на заместниците на главния прокурор, по смисъла на чл. 139 от ЗСВ. Защо поддържам тази теза. На първо място, поддържам тази теза затова, защото в ЗСВ изрично са уредени функциите на директора на националното следствие и качеството му на заместник на главния прокурор по разследването. На второ място, има изрично уреждане по избирането на тази позиция на определеното лице. На трето място, навлизането в чисто правния спор, дали заместника на главния прокурор по разследването, който е и директор на НСлС има статута на заместник на главния прокурор по смисъла на чл. 139 от ЗСВ или статут еднакъв на останалите двама

заместници и след като този правен спор влезе в пленарно заседание днес, трябва да имаме предвид волята на законодателя. Каква е тя? Направих си труда да извадя експресната стенограма от заседанието на Народното събрание, проведено на 15 април 2009 г. От тази експресна стенограма се вижда, че на второ четене по т. 7 е поставен за разглеждане пред народните представители законопроект/нека да бъде точен/ законопроекти, затова защото те са няколко за изменение и допълнение на ЗСВ. Докладчик по един от законопроектите е бил председателят на Правната комисия към тогавашното Народно събрание, това е колегата Янаки Стоилов. Водещ пленарното заседание, уважаеми колеги, към този момент е бил професор Любен Корнезов. Позволявам си, за да бъде точен, да цитирам част от стенограмата на Народното събрание по изменение и допълнение на ЗСВ. Докладчикът Янаки Стоилов има предложение по § 33 заедно с други народни представители. В това предложение с § 33 се предлага в чл. 150 да се направят следните изменения. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така, чета и цитирам дословно: „Ал. 1 - НСлС се ръководи от главния прокурор, пряко и чрез директора, който е и негов заместник." Председателят на Народното събрание по повод това предложение взима думата и пита, цитирам дословно зададения въпрос от проф. Корнезов: „Мога ли да попитам нещо, за да е ясно? Тук е написано директорът на НСлС е и заместник на главния прокурор. Въпросът ми е, той заместник-главен прокурор ли е?" Докладчикът Янаки Стоилов: „Щом е заместник, това означава, че той е заместник-главен прокурор." С какъв статут? - На заместник-главен прокурор. Взема думата тогавашния министър на правосъдието г-жа Миглена Тачева, на същия въпрос: „Да, той е със статут на заместник-главен прокурор."

Колеги, позволявам си само още две изречения. След станалите разисквания докладчикът Янаки Стоилов, отново подчертавам, председателят на Правната комисия в това Народно събрание, изрича следните думи: „Във връзка с Вашия въпрос, г-н председател/обръщението е към проф. Корнезов/, предлагам текста на ал. 1 накрая да гласи „който е и заместник на главния прокурор по разследването“, защото е казано, че главния прокурор се подпомага от заместници при ВКП и ВАП. Този текст въвежда заместник по разследването.

Уважаеми колеги, г-жо министър, струва ми се, че четенето на тази извадка от експресната стенограма дава отговор за волята на законодателя дали директорът на НСлС по статут е равен на заместниците на главния прокурор посочени в наредбата на чл. 139 от ЗСВ. Нещо повече бих казал. В нормата на чл. 139, веднага отварям една скоба, затова защото част от възраженията на колегата Ситнилски и колегата Боев са, че директора на НСлС не е заместник-главен прокурор, аз смея да твърдя, или поне това е моето тълкуване, че и сега действащите заместници в лицето на г-жа Тонева и г-н Първанов, включително, смея да твърдя и колегите членове на ВСС към настоящия момент, колегите Ситнилски и Кожарев, по мое разбиране, не могат да носят титлата или наименованието „заместник на главния прокурор“. Защо? Затова, защото нормата на чл. 139, уважаеми колеги, е ясна. Главният прокурор се подпомага от заместниците при ВКП и ВАП. Те не са заместник-главен прокурор, а заместник на главния прокурор при ВКП и ВАП. Такъв, какъвто е и шефа на националното следствие, който е и директор на националното следствие и заместник на главния прокурор по разследването. Наименованието е едно и също и за трите позиции.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Петров. Само една секунда, преди да продължим с разискванията по темата, едно процедурно уточнение. Предложението за г-н Бойко Найденов е придружено с писмено съгласие на г-н Найденов. Няма пречка тук, в момента да се направи още едно предложение, само че ние нямаме конкретно съгласие от г-жа Галина Тонева. Все пак е редно ВСС да бъде информиран, било то по телефона от г-жа Тонева или по факса, тя да изпрати писмено своята декларация за съгласие, за да е ясно дали наистина тя е съгласна. Най-малкото нейният глас трябва също да бъде чул при обсъждането на едно подобно предложение. Така че бих искала да помоля, може би по телефона тя би могла да каже, или писмено, защото аз лично като председателстващ това заседание не съм информирана и нямам представа дали все пак г-жа Тонева със сигурност е съгласна.

Г-н Ситнилски.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Когато направихме предложението ние декларирахме в качеството си на членове на ВСС, които мисля, че поне досега се ползват с прилично име, гарантирахме, че г-жа Галя Тонева е дала своето съгласие. Аз мисля, че при липса на законово изискване, това е достатъчно, но ако ВСС прецени аз мога да се обадя на г-жа Тонева или да дойде да подпише декларация, но тя ще ви пита на какво основание, след като не го пише в закона. Това е моята реплика.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Аз смятам, че е съвсем разумно да бъде ясно за всички членове на ВСС, от страна на г-жа Тонева, лично да даде своето съгласие. Смятам, че не е нужно да идва тук, но така или иначе би могла по телефона и съответно на подписана по факса декларация да декларира дали е съгласна. Все пак, ако си спомняте и Вашето предложение, когато се обсъждаше, г-н

Ситнилски, Вие бяхте предложен и в същото време казахте, че не сте съгласен. Мисля, че ставаше въпрос за.../заглушена е/

КАМЕН СИТНИЛСКИ: В това е разликата, че ние декларираме, че е съгласна.

ИАНА КОВАЧЕВА: Все пак, нека да чуем г-жа Тонева. Г-н Тодоров.

АСЕН ТОДОРОВ: Аз преди малко исках да взема думата точно в тази насока. Досега, ако не се лъжа, два пъти избирахме и.ф. - на председател на РС Сандански и на ОС Благоевград и в двата случая предложенията на колегите Узунов и Елка Атанасова бяха придружени с писмено съгласие на предложените от тях кандидати. Мисля, че сме възприели тези наистина неписани правила и приемам да ги спазваме. Дори и по телефон да чуем съгласието на г-жа Тонева.

ИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, ние вече действително направихме такава процедура. Предложението на министър Ковачева е дотолкова резонно доколкото ние, правейки един избор, било то за административен ръководител, било то за негов заместник, това не е една принудителна дейност, която предложения следва да изпълнява. Така че, редно е ние да сме информирани за това, дали предложеният магистрат, в случая г-жа Тонева, е съгласна. Не че подлагам на съмнение думите на г-н Ситнилски, но все пак процедурата до момента е еднаква за всички други кандидати и трябва да я приложим спрямо нея.

ИАНА КОВАЧЕВА: Още повече, че някак си предложението няма да е равностойно и окомплектовано. Ето, пред мен е декларацията на г- Бойко Найденов, считам че...

Г-н Калпакчиев, заповядайте.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само едно изречение. Аз също смятам, че при всички положения, съгласие на предложения да изпълнява функциите на заместник е необходимо, но по отношение на формата на даване на това съгласие, доколкото закона не предвижда ограничение мисля, че може да приемем и това, което заявиха колегите Ситнилски и Боев за допустима форма на изразяване на съгласие.

Другото, което исках да кажа. Съгласен съм с подробната аргументация, която колегите Ситнилски и Боев изложиха и доколкото членовете на Съвета изразяват различни позиции по тълкуването на закона, аз също на свой ред, като г-н Васил Петров, ще ви помоля и призова към мъдрост и разум, защото едно наше решение на ВСС, което е спорно и от правна страна има опасност да създаде ненужно напрежение в прокуратурата, както и правен вакуум, последици, които могат да имат непредвидим характер за функционирането на прокуратурата на Република България. Затова, нека се обединим около едно решение, което ще наложи необходимото спокойствие в този момент, до избора на новия главен прокурор и встъпването му в длъжност през 2013 г.

Благодаря.

ИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Аз също смятам, че г-жа Тонева трябва да даде съгласие, без значение формата, наистина. Не е казано каква - може да е писмена, може по телефона, но така или иначе за един такъв важен избор трябва да имаме и нейното съгласие.

Г-жо Колева, заповядайте.

ЮИАНА КОЛЕВА: Аз ще оставя за по-нататък изказването си по същество, но във връзка с този процедурен проблем аз смятам, че доколкото в закона няма никакви разписани

правила за това, съгласието на г-жа Тонева може да бъде дадено и в момента по телефона, ако успеем да се свържем с нея. Така че, призовавам колегите да се свържем по телефона и да получим съгласие.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз също смятам, че факсът е най-добрата форма, но е възможно г-жа Тонева да няма факс в момента при себе си и да не може да изпрати. Мисля, че и по телефона може да бъде направено. Ако искате, дори в ефир можем да се свържем с нея и тук пред вас да говорим. Ако искате пет минути почивка можем да дадем./Одобрителни възгласи за почивка/ Нека да са пет минути, да не разводняваме. Аз ще се свържа с г-жа Тонева, ще говоря с нея, ще ѝ предам, защото ми се струва, че е удачно да бъде взето и нейното съгласие, за да бъдат равностойно представени и двете кандидатури. Още повече, че във всички случаи, когато става въпрос за такъв тип избор и решение от страна на ВСС, а и вие когато бяхте избирани, всеки един такъв избор е придружен със съгласие от страна на лицето, което е избрано и мисля, че това е съвсем логично. Още повече, че предложението се прави ат хок, в реално време, в заседанието. Предлагам ви сега да направим пет минути почивка, аз ще се свържа с г-жа Тонева, включително и пред вас. А в последствие тя може да представи една писмена декларация, за да може формата да бъде изпълнена докрай.

Пет минути почивка!

/след почивката/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието на ВСС.

По точка 1 от дневния ред за определяне изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България, постъпила е току-що декларация от г-жа Галина Николаева Тонева - заместник на главния прокурор при ВКП, с която тя изразява съгласието си да участва в тази процедура по избор. Така, че в този случай и двете постъпили кандидатури са окомплектовани с необходимите документи. Връщам ви отново към дискусията, последен се изказа г-н Петров, като направи една справка и представи извадка от стенограмата, по време на обсъждането на приемане на текстовете, съответните от ЗСВ, с което припомни каква е волята на законодателя и духа на закона.

Колеги, други изказвания?

Заповядайте, г-жо Ковачева!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: От дискусията, която проведохме до този момент считам, че основният въпрос, който се поставя, и на който ние следва да отговорим - приемане на решение по чл. 175, ал. 4 от ЗСВ е какво качество по смисъла на чл. 163 от ЗСВ следва да притежава заместника на главния прокурор на Република България, т.е. дали трябва да бъде прокурор или е възможно да бъде следовател. Функциите на главния прокурор и на неговите заместници са изредени в чл. 139, ал. 2, една част от функциите, разбира се, а функциите на директора на Националната следствена служба са посочени в чл. 150. Чл. 139, ал. 2 казва, че главният прокурор и неговите заместници могат писмено да отменят и да изменят актовете на подчинените им прокурори, освен ако са били предмет на съдебен контрол, а чл. 150, ал. 2 казва, че директора на Националната следствена служба осъществява административно и организационно ръководство на следователите и служителите в Националната следствена служба и методическо ръководство на

следователите от Окръжните следствени отдели в Окръжните прокуратури. Разликата във функционалните правомощия по чл. 139, ал. 2 и чл. 150, ал. 2 според мен е ясно видимо от закона и не се нуждае от някакво допълнително тълкуване. Мисля, че най-добре това е изразено в едно от особените мнения към конституционно дело 6 от 2009 г. и доколкото то не е във връзка, не тангира пряко с основния спор, а очертава именно функционалните правомощия на ръководителите в Следствието, ще си позволя да ви прочета този кратък пасаж. В това решение е казано, че административните ръководители в Следствието се атестират по различен начин от тези в Прокуратурата, те имат отговорни функции само по отношение на следователите, а не и на прокурорите, включително и директора на Националната следствена служба, който е заместник главен прокурор по разследването, като са подчинени на съответния административен ръководител на Прокуратурата, окръжен или главен прокурор. Няма спор за статута на директора на Национална следствена служба като заместник на главния прокурор по разследването, не мисля, че спора и съмненията са по отношение на професионалните и личните качества на двете предложения, спорът според мен, който трябва да решим ние и да вземем решение, отново ще се върна в началото на изказването си, е необходимо ли е заместникът на главния прокурор да притежава качеството на прокурор по смисъл на чл. 163 или законът не поставя такова изрично изискване, за да бъде избран за заместник по чл. 175, ал. 4 от закона. Това е. Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Колеги, няхах намерение да се изказвам, но все пак, тъй като възникна дискусия искам да си кажа и моето мнение. Изправени сме пред хипотезата на чл. 175, ал. 4, до

встъпването в длъжност на нов административен ръководител функциите на главен прокурор да се изпълняват от определен от ВСС заместник. Тук нормата не казва какъв да бъде този заместник. Ако трябва да се съобразим с това той дали да бъде прокурор или следовател, трябва да се обърнем към разпоредбата на чл. 136, където е казано, че Прокуратурата в Република България се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, Апелативни прокуратури и т.н. Сега, единственото условие, на което трябва да отговаря заместника, според мен е, че той трябва да има необходимия стаж. Кой е необходимия стаж ние всички го знаем. По-нататък: Прокуратурата е единна и централизирана, всички прокурори и следователи се подчиняват на главния прокурор - ал. 3 на чл. 136 или в такъв случай ако започнем да разсъждаваме какъв трябва да бъде, дали това трябва да бъде следовател или прокурор, според мен няма никаква пречка, така както може да бъде прокурор от Окръжна или Апелативна прокуратура, така може да бъде следовател от Национална следствена служба, дори и един обикновен следовател.

КАМЕН ИВАНОВ: Колеги, аз мисля, че се чуха двете основни мнения. За мен лично спор не съществува. Мисля, че длъжността, която заема г-н Бойко Найденов е пречка да изпълнява функциите на главен прокурор до избора на нов главен прокурор от ВСС. Категорично смятам, че тук не става въпрос да обсъждаме качествата, стажа и т.н., ние го направихме това нещо в четвъртък, преди няколко дни. Смятам, че аргументите, които се чуха и от г-жа Ковачева, и от г-н Ситнилски, и от г-н Боев са повече от аргументирани и аз напълно ги подкрепям. Повтарям - намирам, че има пречка г-н Бойко Найденов като следовател, та дори

изпълняващ длъжността, административната длъжност "директор" на Националното следствие, да изпълнява функциите на главен прокурор. Аз не чух и отговор на риторичния въпрос, който зададе г-н Ситнилски - в края на краищата г-н Бойко Найденов следовател ли е или е прокурор! И мисля си и за още нещо, това е третият пункт, по който взимам становище. В четвъртък надълго обсъждахме изключително тежките задачи, които следва да се решават от директора на Националната следствена служба в този орган на съдебната власт. Аз не смятам, че тези проблеми от миналия четвъртък досега са се решили. Да, наистина ние възложихме като мандат г-н Бойко Найденов да работи и то да работи усилено, това беше тезата, която се изложи и пред нас. Оттук нататък намирам, че предложението му за това да изпълнява функциите на главен прокурор до избор на главен прокурор от ВСС ще затруднят изключително много функциите му на директор на Национална следствена служба. Последното го казвам само в случай, че приемете, че няма законова пречка той да изпълнява длъжността "главен прокурор". Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, ще си позволя да взема повторно думата. Задава се за трети път въпросът дали г-н Бойко Найденов, в качеството му на директор на Национална следствена служба е прокурор. За трети път си позволявам аз да отговоря, както направиха двама колеги преди мен, че нормата на чл. 136 от ЗСВ е много ясна и категорична. Отново си позволявам да я цитирам, тя гласи следното, дава отговор на задавания от колегите въпрос: Прокуратурата на Република България се състои от главен прокурор, ВКП, ВАП, НСлС. Спирам дотук, защото по-

надолу са по-низшите звена. Може ли да задаваме още ние въпроса дали директора на НСлС, след като законодателят изрично е казал в глава VI "Прокуратура", ал. 1 на 136, че Националната следствена служба е в състава на Прокуратурата на Република България.

Правя едно допълнение, затова защото се вади довод, че директора на Националното следствие, който е и заместник на главния прокурор по разследването, не можел да бъде избран за изпълняващ функцията "административен ръководител", затова защото, ще си позволя да цитирам някоя от тезите, изложени от колегите, затова защото неговите функции не били изрично посочени, така както са посочени функциите на заместниците на главния прокурор, на главния прокурор, при Върховната касационна прокуратура и при Върховната административна прокуратура, доколкото си спомням в разпоредбата на 139, ал. 2. В тази връзка веднага се поставя въпроса - след като директора на Националното следствие, който е и заместник на главния прокурор по разследването, ако не може да бъде определен, назначен, за изпълняващ функциите "административен ръководител", тогава ли можем ли да допуснем абсурда заместник на главния прокурор, посочен в разпоредбата на 139, ал. 1, който изпълнява административно-стопански задачи във Върховна касационна прокуратура да бъде лишен от възможността да упражнява процесуалните си правомощия на прокурор във ВКП. Колеги, аз мисля, това е моето мнение, разбира се, никой не мога да задължа да го възприеме, че законодателят е конструирал с изменението, публикувано в бр. 33 на Държавен вестник от 2009 г., 2009 г. е конструирал една уникална конфигурация на длъжността "административен ръководител" на Следствието, инкорпорирайки в нея правомощията на директор на НСлС, директор спрямо

следователите и процесуалните му такива спрямо разследващите органи, по смисъла на чл. 194 от НПК. Законодателят не си е позволил, уважаеми колеги, да допусне процесуална тафтология и да изброи изчерпателно всички възможни правомощия на директора на Националното следствие, затова защото това не е необходимо. Нека да се опитаме да разберем тази уникалност в конфигурацията на шефа на Националното следствие и убедено, поне от моя страна, убедено да кажем, че позицията на шефа на Националното следствие като заместник на главния прокурор и заместниците на главния прокурор при ВКП и при Административната прокуратура са с един и същи статут.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Само във връзка с казаното от колегата Камен Иванов, преди да внесем предложението на г-н Бойко Найденов на вашето внимание, ние поискахме той да даде своето писмено съгласие и му поставихме този въпрос - счита ли той, че ако бъде избран за изпълняващ функциите на главен прокурор за определен период от време, до встъпване в длъжност на новия главен прокурор, ще може да функционира нормално Национална следствена служба, имаме неговото уверение, че в лицето на г-н Петко Петков, който е титулярен заместник директор на НСлС има един подготвен заместник, който е запознат с всички проблеми и ще може да се справи с тях и с ръководството на Националното следствие до избора на нов главен прокурор.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Уважаеми колеги, аз съм в състава, който предложи за изпълняващ функциите за главен прокурор Бойко Найденов. Мотивите, от които съм се ръководила са, първо за мен

няма спор, че той е със статут на заместник и има качествата да изпълнява функциите на главен прокурор, до избирането на такъв нов главен прокурор и мотивите вече, от които съм се ръководила при предложението е именно думите на г-н Велчев в предишното заседание на Съвета, когато той каза и то съвсем ясно пред всички каза, че в целия този 5-годишен период са работили много добре, съвместно и то именно в изпълнение на тези важни задачи, които стоят пред Прокуратурата, а в случаят той е и заместник по разследването. Сега, това решение, което ние трябва да приемем, то е по чл. 175, ал. 4 е във връзка с временно възлагане функциите на главен прокурор от заместник. Именно това е решение, при което ВСС като прецени, че отговаря на условията, а тук в случая няма спор, колегите обосноваха добре, вече може по целесъобразност да се спре на определен заместник, на който да възложи функциите. В случая мога да кажа, че и двамата предложени заместници имат качества и могат да бъдат такива, но защо целесъобразно е по-добре да изберем г-н Найденов. Защото Главна прокуратура имаше преди един месец, имаше четири, всъщност пет заместника. Двама от тях и то важни, става въпрос, /не се чува/. Фактически двама от заместниците, от основните заместници, които са при ВАП и ВКП, това е г-н Ситнилски, който се занимаваше, аз го попитах изрично - с наказателните дела и изобщо тежката престъпност, той сам ще потвърди, и Върховна административна - г-н Кожарев. В случая Прокуратурата се оголи с двама заместници, останаха двама, които се занимават, г-жа Тонева, както разбирам, с международно сътрудничество и дейности, които може би г-н Ситнилски ще ни изясни и г-н Първанов, който също има определени функции, възложени от главния прокурор. В такъв случай именно въпросите, с които трябва да се занимават в този период, който се надявам, че

няма да е дълъг, са най-важните въпроси, са във връзка с разследването и кой би бил най-подходящ в случая, който да допълни именно силите в момента и капацитета на Главна прокуратура, би било естествено заместник главния прокурор по разследването, защото в противен случай ако ние възложим тези функции на г-жа Тонева ще се получи още повече оголяне на ръководния състав в момента на Прокуратурата. Затова още веднъж приканям всички техни колеги да преценят, че е целесъобразно в случая, за да може основната дейност на Прокуратурата да бъде осъществявана от човек, който именно е вършил това нещо като заместник главен прокурор по разследването в петте години, които бяха.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жа Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, преди да се занимаваме с въпросите за целесъобразност на нашия избор ми се иска да се върнем отново на въпроса за неговата законосъобразност. Основният спорен въпрос е относно статута на директора на НСлС, дали той има статут на следовател или на прокурор. Категорично не мога да възприема становището, изразено от г-н Васил Петров, че можем да извлечем доводи относно статута му на прокурор от нормата на чл. 136 от ЗСВ. В тази норма е разписана структурата на органите, но не и статута на магистратите. За мен е без всякакво съмнение, че директора на НСлС има единствено и само статут на следовател, но не и статут на прокурор. Не случайно цялата процедура по избора на директор на НСлС е отделена, не случайно цялата структура на Следствието, макар и инкорпорирано в рамките на Прокуратурата, Следствието си остава относително самостоятелно обособено и това не е случайно, затова защото нормите на

Конституцията чл. 128 са уредили особения статут на Следствените органи. В тази връзка г-жа Юлия Ковачева цитира решение № 5 от 9.7.2009 г. по Конституционно дело 6 от 2009 г. Както в особените мнения, така и в основния текст на решението много ясно е направено разграничението между отделните видове органи, съответно и между статута на магистратите, работещи в отделните видове органи, от органите на Следствието, следствените органи и в органите на Прокуратурата. Не случайно е и това, че законодателят в нормата на чл. 139, ал. 1 и ал. 2 изрично като заместници на главния прокурор е упоменал само заместниците при ВКП и ВАП. Директорът на НСлС изпълнява функциите на заместник на главния прокурор, но забележете - само по отношение разследването и само по отношение следствените органи на него са му разписани административни функции и правомощия. Поради това не мога да се съглася, че от нормата на чл. 139 можем да извлечем доводи, че директора на НСлС има статута на прокурор. А що се касае до твърде широкото тълкуване на нормата на чл. 175, ал. 4, изр. 2-ро, че тя едва ли не ни дава право да изберем между всички магистрати, било то следователи, било то прокурори, заместник, в хипотезата именно на чл. 175 заместник на главния прокурор, категорично не мога да се съглася и с това становище. Разумът на закона е да изберем именно за случаите, когато главния прокурор вече не може да упражнява правомощията си, да изберем един от неговите заместници. Разумът на закона е такъв и ако приемем противното твърдение означава изобщо да обезсмислим съществуването на заместници. Поради което считам, че за да бъде законосъобразно нашето решение не би следвало да гласуваме за предложението за определяне на изпълняващ функциите на главен прокурор на г-н Бойко Найденов. Отново подчертавам, че не става

дума за преценка по целесъобразност, в който смисъл се изразиха множество доводи, а става дума за преценка по законосъобразност. Благодаря ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Карагьозова. Тук само ще напомня, че става въпрос за хипотезата на чл. 175, ал. 4, изр. 2-ро, в което се казва, че до встъпването в длъжност на нов административен ръководител, неговите функции се изпълняват от определен от ВСС заместник. Точка. Така, че колкото и са постъпили две предложения, може би е редно да се гласуват двете предложения, по реда на тяхното постъпване и в рамките на гласуването всичко ще стане ясно. Така, че ако искате да гласувате по реда на тяхното...

Г-жо Колева, извинявайте, заповядайте!

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Процедурно дискусията вече започва да става досадна, защото се преповтарят тезите, аз искам да обърна внимание само с едно изречение на обстоятелството, че рискуваме да изпаднем в ситуация, в които да дискриминираме един от заместниците на главния прокурор, по отношение на възможността той да бъде избран за изпълняващ функциите. Искам да обърна внимание на това, че закона въобще не коментира статута на заместниците като магистрати. Обръща се внимание на статута им като административни длъжности. Тези административни длъжности по никакъв начин не могат да бъдат подценявани, едната за сметка на другата. Част от заместниците на главния прокурор отговарят за Върховна касационна прокуратура и те изпълняват правомощия, в рамките на Върховната касационна прокуратура. Другата част са в рамките на Върховната административна прокуратура и техните правомощия са ограничени дотам. Третата част е в рамките на Националната следствена

служба и техните правомощия са ограничени там, но в края на краищата закона по никакъв дава повод да разграничаваме тяхното административно качество на заместници на главния прокурор. Въобще тук не става дума за това какво е магистратското качество на това лице, което изпълнява тази административна длъжност. Обръщам внимание на тази констатация, защото в противен случай ще изпаднем в, според мен, предубеденост спрямо административното качество, от гледна точка на техните магистратски функции. Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Боев.

РУМЕН БОЕВ: Колеги, аз искам да помислите много внимателно, всички сте с много опит, дали човек, който заема щат в Националното следствие, макар и най-висок - директор на НСлС, може да осъществява функциите на прокурор по чл. 46 и следващите от НПК, защото той автоматично ще трябва да започне да осъществява тези функции. Там са разписани неговите правомощия и там имаме Глава V "Прокурор" и Глава VI "Разследващи органи". Това е изключително важно. Аз затова ви казвам - оттук нататък могат да се породят нищожни прокурорски актове. Ето къде е разковничето. Тук трябва много да помислим.

/шум в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Боев.

Г-н Колев, г-жа Петкова и след това предлагам да преминем към гласуване.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, аз предлагам все пак да преминем към гласуване по процедура. Само едно уточнение - нека да не забравяме какво гласуваме днес. Възлагаме, г-н Боев, възлагаме на функциите главен прокурор. Ако днес Съвета вземе такова решение - да, г-н Найденов ще има съответните

правомощия, именно които изредихте. Нали това е смисъла на нашето решение. Г-жо Министър, предлагам да преминем към гласуване. Мисля, че и гледните точки са ясни. Те бяха дефинирани многократно, почти всеки един изрази позиция, трябва да вземем решение.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. В такъв случай подлагам на гласуване, по реда на постъпване, предложението за г-н Бойко Евлогиев Найденов да изпълнява функциите на главен прокурор, до встъпване в длъжност на нов главен прокурор, след което ще бъде подложено на гласуване и второто предложение - за г-жа Галя Тонева. Сега ви моля предложението за г-н Найденов. "За" 14 гласа, "против" 6, "въздържали се" 3, което означава, че г-н Бойко Найденов е избран да изпълнява функциите на главен прокурор, административен ръководител, до встъпване в длъжност на главен прокурор, след избирането му от ВСС. Благодаря ви.

/След проведеното тайно гласуване председателстващият обяви резултата: с 14 гласа "за", 6 "против", 3 "въздържали се"/

1. ОТНОСНО: Определяне на изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

На основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ **ОПРЕДЕЛЯ Бойко Евлогиев Найденов** - директор на Националната следствена служба и заместник на главния прокурор по разследването, **за изпълняващ функциите на главен прокурор**

на Република България, до встъпването в длъжност на нов Главен прокурор на Република България.

ДИАНА КОВАЧЕВА: С това първата точка е изчерпана. Като втора точка беше постъпило предложение от г-жа Юлиана Колева, Вътрешните правила на ВСС да се изработват от правна комисия.

Заповядайте, г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаеми колеги, аз смятам, че не е необичайно това предложение. Смятам, че ролята на "Правната комисия" и ангажиментите ѝ в тази посока са ясни. Ще продължа. Става въпрос за това "Правната комисия" да влезе във функциите си на комисия, която изработва Вътрешните правила и след което когато е готова една правна основа за тези правила, те да бъдат подлагани на обсъждане в комисиите, които се интересуват от тях. Мисля, че това би трябвало да бъде принципното решение на този въпрос, още повече, че комисиите с повече функции и отговорности биха били затруднени едновременно с това да изработват и някакви правила, които считат, че са в техните компетенции и правомощия. Във всички случаи когато се изработват правила, те засягат общо дейността на ВСС, не само съответната комисия и затова трябва да бъдат обсъждани от повече от една комисия. Това е моят довод, ако го възприемете "Правната комисия" има готовност да започне работа по изработване на тези правила.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Колева. Няма други изказвания. Моля ви в такъв случай да гласувате. Тези, които са "за" решението на ВСС "Правната комисия" да изработва Вътрешните правила на ВСС. Благодаря ви. "Против" няма. "Въздържали се" - 1 "въздържал се". Приета е точката.

/След проведеното явно гласуване/

1.ОТНОСНО: Възлагане изготвянето на вътрешните правила, отнасящи се до дейността на ВСС

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗЛАГА на комисия „Правни въпроси" изготвянето на вътрешни правила, отнасящи се до дейността на Висшия съдебен съвет.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Трета точка от дневния ред беше допълнително гласувана, след приемането на дневния ред, за обсъждане становище на ВСС.

Заповядайте, г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, с риск да разгневя колегите правя пред вас едно признание - аз не съм запознат с материала, нито съм слушал програма "Хоризонт", нито съм успял да прочета тези 10-ина-11 страници по времето, през което беше предоставен този материал. Затова моето предложение е или моята молба към вносителите - да оттеглят разглеждането на тази точка от дневния ред за заседанието, което ще бъде в четвъртък. Ако това не се направи от вносителите, аз правя подобно предложение и ще Ви моля да го поставите отново на гласуване, да се оттегли разглеждането на материала за следващото заседание на ВСС, което е само след два дни. Нещата са сериозни. Не можем така на тичане, на бягане, да вземаме подобни решения.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Колеги, няма други изказвания.

Г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: /говори без включен микрофон/
Колеги, не мога да обсъждам нещо, с което не съм запозната. Сега се даде този материал, успях да прочета 3-4 страници, но точно до този момент явно, който колегите имат предвид не можах да стигна. Затова предлагам да го отложим, да се запознаем с материала. /не се чува/ Наред с нашата работа, която имаме да вършим по приемане на правила и т.н., вчера до 18 ч. сме били в залите и в заседания на комисии и затова не сме имали възможност да се запознаем с тези материали. Затова нека да ни се даде възможност, да се отложи в дневния ред за четвъртък.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Имам едно предложение, колеги, ако не възразявате да дадем 10 минути почивка, да се запознаете и тогава да вземете отношение. Дневният ред беше приет.

/Говорят всички в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Първо, мога ли да ви помоля да вземате думата един по един, и второ - да се включват микрофоните, защото в момента заседанието се предава он-лайн и идеята е да се чува какво се говори, а не само да се вижда.

Заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Подкрепям предложението на Магдалена Лазарова. Считам, че трябва да дадем възможност за 10-15 минути, всеки от нас като магистрат е достатъчно интелигентен, за да се запознае с няколкото страници, които са разпечатани. Не е нужно да се отлагат според мен тези въпроси за следващото заседание на Съвета.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте!

ЕЛКА АТАНАСОВА: Колеги, може би не всички от вас знаят, но в събота в едно предаване на една национална телевизия

моето име беше споменато от един гост на предаването в същия контекст и със същите внушения, които бяха направени по повод на колегата магистрат по повод на тези материали, които са раздадени и виждам, че Съвета е раздвоен по повод на това дали днес да излезе със становище или в четвъртък, аз също бих искала Комисията по "Публична комуникация" да вземе отношение, свързано и с нападките срещу мен. И в този смисъл, за да няма днес едно становище, за четвъртък друго, тъй като събитията са много близки по време, едното се случи в събота, а другото в неделя, аз също не можах да реагирам вчера, поради факта на непрекъснатите заседания на комисиите, в този смисъл моето предложение е да се отложи за четвъртък, защото аз примерно също считам, че следва да се реагира и на внушенията, които се направиха по отношение на мен. Те наистина са същите, както и по отношение на колегите. Да се отложи.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Вашето предложение, г-жо Атанасова, е да се отложи.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Да, да се отложи.

ДИАНА КОВАЧЕВА: За следващото заседание, за да се внесат заедно и колегите да се запознаят и с предаването, в което Вашето име е било споменато, в събота казахте. Добре.

Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, взимам думата, тъй като предложението за включване на тази точка в дневния ред излезе от комисията по "Публична комуникация", която вчера се свика на заседание по повод на интервюто в предаването "Неделя 150" на Радио "Хоризонт", с желанието да подготвим един проект на становище на ВСС, който да предложим на вашето внимание. Разбираме, че не всички колеги са се запознали с материала, както

и със становището, което днес раздадохме, което явно за част от членовете на Съвета е пречка те да подкрепят нашето предложение на проект за становище, разбираме сега, че и г-жа Атанасова иска ВСС с това становище да вземе отношение и по нейния казус, който не беше разгледан в комисията "Публична комуникация". При това положение, очертах се две предложения и аз предлагам на Съвета да подложим на гласуване дали да отложи разглеждането на тази точка от дневния ред за четвъртък, като съобрази и информацията по отношение на колегата Елка Атанасова, след като тя бъде представена и да бъдат запознати всички членове на Съвета своевременно и с тази ситуация. Да подложим на гласуване двете предложения.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Неделчева!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, само искам да ви припомня, че съгласно правилата ни предложението да бъде включена тази точка в дневния ред вече е гласувано, тя може само да бъде оттеглена от вносителя ѝ. Ние не можем сега да подлагаме на повторно гласуване отлагането или не. Ние сме приели и включили в дневния ред тази точка. Ако ние днес, освен това, становището, което ще докладва председателя на комисия "Публична комуникация" касае именно възможността на новия Съдебен съвет да провежда комуникацията си занапред, защото много е важно начина, по който ние сега, откакто сме встъпили в длъжност, не изразяваме публично никаква информация за своята дейност, ни вкарва в реалната възможност да влезем в матрицата на предишния Съдебен съвет, който беше упрекван именно за липса на комуникация, липса на становища в случаите, когато е засегната неоснователно независимостта на съдебната власт.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Петкова, заповядайте!

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Само искам да опровергая нещо във връзка с това, че .../не се чува/ никаква гласност в нашата работа. Това не е вярно. Поканени членове от ВСС изразиха становище и то във връзка с нашата работа, това беше г-н Георгиев, Румен Георгиев, който говори за правилата, които приехме за избор на директор на Следствието, г-жа Юлиана Колева, така че сега действително пред медийната ни стратегия има много високи изисквания, но аз мисля, че те трябва да започнат с приемане на такава стратегия. /намесва се глас от залата - до приемане на стратегия ще си мълчим ли?/ Светла Петкова - не, няма да мълчим, но това, което ние искаме е само един или два дена да можем да се запознаем. Тук от подчертаното, до което стигнах, говори за избор на конституционен съдия. /говорят всички в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, ако ми позволите все пак едно уточнение - както беше направено предложение, след като беше гласуван дневния ред и то беше гласувано също, по същия начин всяко едно предложение на член на ВСС следва да бъде гласувано, така че в момента нека да прочете дискусията, но след това аз ще поставя на гласуване двете постъпили предложения, по реда на тяхното постъпване, защото на практика всеки един член на ВСС има право да направи предложение, което да бъде гласувано от ВСС. В крайна сметка гласуването е на целия ВСС и решението ще стане ясно от вашето гласуване, но няма как да игнорираме, нито пък аз бих си позволила да игнорирам постъпили предложения, както г-жо Лазарова, не игнорирах и Вашето предложение, след като вече всички, включително и Вие самата гласувахте за приемането на дневния ред. Аз мисля, че в името на правото на всеки член на ВСС да внася предложения и те да бъдат гласувани от останалите колеги, мисля, че е редно всяко

предложение наистина да бъде подлагано на гласуване. Това е само уточнение от гледна точка на процедурата. Заповядайте, ако имате допълнителни мнения по казуса.

Г-жо Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Г-жо Министър, уважаеми колеги, много ви моля да гласувате за оставане на точката в дневния ред. Дотолкова доколкото има предложения за отпадане, ви призовавам да гласуваме да остане точката в дневния ред. Струва ми се, че това ще бъде теста за нашия състав, за новия състав на ВСС. Независимо или не чак толкова важно е какви конкретните поводи, дали ще бъде повода само от интервюто по програмата "Неделя 150", "Хоризонт" или нещо друго, ние сме длъжни категорично да изразим становището си по тази намеса в работата на независимата съдебна власт. Затова ви моля да гласувате за оставане на точката в настоящия дневен ред.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жа Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаеми колеги, аз много добре съзнавам какво е във вашите представи моето вземане на отношение по този въпрос. Искам обаче да кажа следното - абсолютно съм категорична, че не трябва ВСС да остава безучастен, нито в този случай, нито в други случаи, обаче искам да кажа следното - абсолютно съм съгласна, че дори сме и закъснели по повод на нашите реакции по отношение намесата в работата на съдебната власт, но ако ние сега засегнем само този единствен конкретен случай ще се поставим в ситуация когато всеки път, когато някой, независимо кой, взема отношение и неговото отношение представлява намеса в работата на съдебната власт, ние да излизаме със становища и с декларации. Аз не мога да си представя ако това всичко, което сега в момента се случва през ден,

през два, дали нашите становища и декларации няма да олекнат в тази ситуация и дали няма да се превърнем в орган, който постоянно ражда някакви декларации, а те в публичното пространство не оказват това влияние, което трябва да окажат, защото в края на краищата целта на тази декларация е не само ние да се оплачем от намесата в съдебната власт публично, а да въздействаме по такъв начин на тези хора, които си позволяват да се намесват в работата на съдебната власт, че те да го правят все по-рядко и по-рядко, и ако може никак. Така, че ми се струва, че всичко това е необходимо да го обмислим, защото точно по тези конкретни въпроси аз видях намеса и от други органи, не само от министъра на вътрешните работи, не отричам, че има подобен елемент на намеса и в неговите изказвания, но вие виждате какво се получава - всеки тръгва, обсъжда по медии, по електронни медии, по вестници, всеки изказва някакви съображения, някакви становища, то не бяха НПО-та, не бяха отделни, даже адвокати ако щете по делата, всеки, който се чувства малко или много огрян от възможността да изразява становище, го прави. Това според мен не е допустимо като цяло. Не е въпрос, аз пак казвам - не искам изказването ми да звучи като някакво оправдание на министъра на вътрешните работи в този случай. Не, напротив, да изразят позиция. Според мен в четвъртък е удобен момент, да имаме време, всеки да подготви редакция на текста, да го предложи на вниманието на всички. Не възразявам по никакъв начин това да се случи и не искам да закъсняваме, не го правя с цел да се отдалечаваме във времето, но просто това становище засяга онова изказване. Аз питам - ако утре получим ново подобно изказване, пак ли с такова становище ще излизаме! Докога! И колко пъти!

ГЛАСОВЕ: Целта е да няма такива изказвания. Като трябва - ще има всеки ден.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, вземам думата не заради това, че не подкрепям предложението на комисия "Публична комуникация", която днес отправи това предложение, която преди днешното заседание, както и вчера проведе обсъждане на интервюто в радиопредаването "Неделя 150" и направи това предложение, водена именно от идеята, че с оглед конкретния случай, в който се измества макар и от водещия на предаването името на член на ВСС, след като днес г-жа Атанасова изнесе пред всички нас данни, че и нейното име е замесено по друг повод, но със сходна тематика, смятаме, че трябва да отдадем пък нужното внимание и на нея като член на ВСС, и вземайки нашето решение да можем да обсъдим и материала, в който е замесено и нейното име. В никакъв случай ние не бягаме от отговорност, в никакъв случай ние не бягаме от изразяване на нашата принципна позиция, която принципна позиция казва г-жа Колева, че е закъсняла, тя не е закъсняла дотолкова доколкото в комисията "Публична комуникация" работим по Медийната стратегия на ВСС, в която щеше да се обсъжда и въпроса за това каква дейност ще развива ВСС чрез комисията "Публична комуникация" и как ще осъществява тя комуникацията с гражданското общество, не само с медиите и с другите държавни органи и институции, така че сме провокирани в случая от предаването в неделя, провокирани сме и от ситуацията, покрай колегата Елка Атанасова, поради което намирам за напълно резонно да съобразим и данните относно г-жа Атанасова, за да можем да излезем в конкретния случай с една принципна позиция, доколкото двете случки се развиват в много кратък интервал от

време, едната в събота, а другата в неделя, разбира се, че ние предприехме още в понеделник действия, г-жа Лазарова свика комисията на извънредно заседание и сме обсъдили едното интервю. Считам, че е напълно коректно към г-жа Атанасова в тази ситуация да обсъдим и материала, в който и нейното е споменавано и да излезем наистина с една принципна позиция. Тук не говорим ние във всеки един случай ние да приемаме декларация, а използвайки повода на тези два материала, единият от събота, другият от неделя, ние да формулираме едно становище на ВСС. Предложили сме един проект на вашето внимание, който е изготвен от комисия "Публична комуникация", който всеки ще има възможност, в рамките на утрешния ден и днес да обсъди и мисля, че няма да се компрометираме ако ние в четвъртък изразим това становище, а не днес.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: По повод информираността, за интервюто и за всичко, което се коментира по повод работата на ВСС и на органите на съдебната власт искам само да кажа, че в пощата ни всеки ден има сводка от интервютата, от статиите, от изказванията на органи, на институции и т.н., във връзка с работата на съдебната власт и всеки един от нас има възможността да се запознае с тях.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз искам да кажа, че становището на комисията, което се предлага на вниманието ви е принципно и поводът тук е интервюто на г-н Цветанов, но становището е принципно и ние като Съвет трябва незабавно да вземем някакво принципно становище, не конкретно за Цветанов, или за този депутат, случайно гледах предаването в неделя и чух за колежката,

и на мен също ми стана много неприятно, в "Правен свят" четох една много нелицеприятна статия от адвокат Екимджиев, която представя по съвсем обратен начин работата на колегите от Пловдивските съдилища и ако трябва за всеки конкретен случай да внасяме предложения, мисля, че не е разумно, но изхождайки от конкретния повод аз мисля, че можем да приемем това принципно становище, т.е. да се занимаем с това принципно становище и затова смятам, че бихте могли да поставите на гласуване дали да го разгледаме днес или в четвъртък.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз изразих вече отношение в началото, затова защо според мен днес и сега трябва да вземем становище, всички други аргументи приемам за несъстоятелни, но ще кажа нещо по повод на това, което се дискутира - дали ние трябва да отговаряме на изразено мнение на всеки гражданин или адвокат, или страна по дела. Аз мисля, че разликата между това кога един високопоставен представител на изпълнителната власт, който е натоварен с това да разследва престъпления, изказва становище, мнение, по незавършени наказателни производства е един въпрос, а съвсем по различен начин стои преценката на мнения, които изказват страни по делата, адвокати, неправителствени организации и т.н. Мисля, че няма смисъл да казвам в какво се състои разликата, тъй като всеки един от вас е запознат с константната, изобилна практика на Европейския съд по правата на човека, приложението на чл. 6 - правото на справедлив процес и чл. 10 - правото на изразяване на мнение. Колеги, този разговор предполагам, че се чува в момента пред журналистите, чуват го и нашите колеги съдии и прокурори, и смятам, че този дебат, който ние в момента водим по никакъв начин няма да остави

усещането у нашите колеги, а и у гражданите, които са засегнати от такива изказвания затова, че ВСС осъществява своята първа и основна функция - да защитава независимостта на съдебната власт. Мисля, че днес ние трябва да вземем решение. Всяко отлагане ще бъде лош знак за публичната комуникация на Съвета, неговия образ.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Калпакчиев.

Заповядайте, г-жо Карагьозова!

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Колеги, иска да ми се да не оставяме впечатление, че вземаме това становище само защото са засегнати имената на двама члена на ВСС. Становището трябва да бъде съвсем принципно и предаването "Неделя 150" по програма "Хоризонт" следва да бъде само един повод. В това предаване се коментираха няколко случая на висящи дела. Затова считам, че именно днес ние трябва да вземем категорично и незабавно становище. А това, че отсега нататък ще бъдат коментирани всякакви действия и ще бъдат споменавани нашите имена, да, когато става дума за принципни неща, ако трябва ще взимаме и всеки ден такива становища!

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Карагьозова.

След като бяха изслушани мненията на почти всички колеги "за" и "против", решението е ваше, уважаеми колеги, подлагам на гласуване по реда на постъпването им предложенията, които бяха направени във връзка с точка 3. На първо място постъпи предложение от г-н Петров във връзка с отлагането на точка 3 от дневния ред, с мотива, че не е запознат с материала, който беше представен на неговото внимание и на вниманието на колегите. Гласуването е явно. Моля ви тези, които подкрепят, т.е. тези, които

са "за" предложението на г-н Петров, моля да гласуват. Осем. "Против" - 13. "Въздържали се" - 1 "въздържал се".

Искате ли 10 минути почивка, тъй като предложението е отхвърлено, ще бъде гледана днес декларацията. 10 минути почивка.

Още едно мнение на г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Г-жо Министър, и в двата случая гласувах "въздържал се", и когато трябваше да се внесе точката в дневния ред, и когато трябваше да отпадне точката от дневния ред. Съображенията ми бяха тези, че не сме запознали с конкретните материали, в ход дойде и възражение на колегата Елка Атанасова. Затова предлагам по-дълга почивка. Да се обсъдят евентуално и другите възражения, които станаха, поне да чуем колегите, поне една почивка от около половин час.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Искате ли в 14 часа да продължим?

ГЛАСОВЕ: Имаме комисии.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Няма значение, този проблем и главен, важен е и аз искам да имаме решение по този проблем.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Половин час почивка. В 12,30 ч. продължаваме.

/след почивката/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието на Висшия съдебен съвет. Обсъждаме т.3 от дневния ред. Беше направено прекъсване, пауза от половин час. Сега продължаваме. Заповядайте. продължаваме с обсъждането. Мнения, становища, във връзка с т.2 от днешния дневен ред? Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз подкрепям становището на комисията. Наистина недопустимо е по дела, по които съдебните актове не са влезли в сила да се прави коментар по тях и то по начинът, по който е направено в това интервю. Още повече, че това не е инцидентен случай. По този начин се дава лош тон на обществото за отношение към съдебната система, към работата на магистратите, потърпевши от което сме всички ние и колегите, които в момента правораздават. Ето защо аз мисля, че трябва да бъде подкрепено това становище на комисията, което е принципно и не бива Висшият съдебен съвет по никакъв начин да допуска каквато и да е намеса в работата на съдебната власт и на магистратите.

Искам още нещо да кажа. Да, наистина в последно време има много оправдателни присъди. Но някой потрудил ли се е да направи анализ коя е основната причина за толкова оправдателни присъди по така наречените знакови дела. И ми се ще тук да кажа, че крайно време е да се направи такъв анализ, ако трябва от Инспекторатът, по влезлите в сила съдебни актове, за да се види кое звено от съдебната система дава некачествена работа. Не защото аз съм съдия и защото идвам от съдебната квота, но смятам, че направо се злоупотребява и в медиите, и в тези изявления на отговорни държавни мъже, като непрекъснато вината се хвърля върху съда. В крайна сметка, за да постанови съдът оправдателен съдебен акт, очевидно че има някаква причина и някъде в това звено особено по наказателните дела се къса нишката и някой не си е свършил работата. Но не бива по никакъв начин цялата вина да се стоварва върху съда и върху съдиите. Трябва да се направи един обективен анализ и там където има некачествена работа това звено от съдебната система съответно да се вземат мерки да заработи както трябва. А в случая трябва да се

направи една много задълбочена проверка как работят дознателите по места, защото огромната част от досъдебните производства започват от дознанието, от полицаия, който започва първите процесуално следствени действия. Аз, като наказателен съдия, многократно съм се сблъсквала с грешките на досъдебното производство. Когато делото дойде в съда и не дай Боже на втора или на касационна инстанция, представете си как ще се отстранят тези пропуски по събиране на доказателствата, които вече ги няма?

Затова аз подкрепям становището на комисията и призовавам колегите да гласуват, защото ако ние замълчим в този момент, се поставяме в положението на едно непослушно бито дете.

ИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Георгиева. Колеги?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Тоест, никой не трябва да размахва пръст на съдебната система и на съдиите.

ИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Петров, заповядайте.

АСИЛ ПЕТРОВ: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, запознах се внимателно с двата материала. Времето, което беше предоставено за запознаване беше достатъчно за мен и вече мога да взема отношение по съществото на материалите. Внимателното запознаване и внимателния прочит на двата материала ми дава основание да заставам категорично зад становището на Висшия съдебен съвет, изразено в писмен вид в проекта за становище, предложено ни от постоянната комисия по „Публична комуникация“.

Вътрешното ми убеждение по този въпрос не е формирано от прочита на двата материала. Това мое вътрешно убеждение и поддържането на подобна позиция е от много време

назад. Наистина ние не трябва, като членове на Висшия съдебен съвет и не само като членове, а целият орган, не трябва да допускаме да се коментират, особено от лица, заемащи отговорни държавни позиции в страната, дела, по които няма влязъл в сила съдебен акт. Напълно се съгласявам с казаното от колежата Галя Георгиева.

Правя само пред Вас едно предложение. Нека да обсъдим по-внимателно абзац втори, изречение първо от предложеното ни становище, за да можем, обмисляйки го внимателно и прередактирайки го, без да имам готов проект за нова редакция, да изразим по принцип несъгласието си с намесата в работата на съдебната власт. По този начин може би ще избягаме от детайла, но изразявайки принципно несъгласието си с едно подобно становище ние ще се освободим от необходимостта при всеки един конкретен случай, който може да бъде седем дни в седмицата, да излизаме с подобни становища или декларации.

В никакъв случай не искам да омаловажа по този начин засягането или споменаването имената конкретно на двама уважавани магистрати, в случая колежата Калин Калпакчиев и колежата Елка Атанасова, но предложението ми все пак е, нека да изразим принципно несъгласие без да влизаме в детайлите.

Става дума за абзац втори от предложеното становище. Иначе по принцип заявявам още веднъж категоричната си позиция и несъгласие с опитите за намеса в съдебната власт, особено когато става дума за така наречената намеса във вътрешното убеждение на отделния магистрат или на състав на съответния орган на съдебната власт; особено тогава когато става реч за неокончателни съдебни актове. Затова защото, известно е на всички нас, че втората въззивна или касационна инстанция, могат да коригират по

всякакъв начин един акт, който е постановен от първоинстанционен орган на съдебната власт.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Петров. Колеги, заповядайте. Г-жо Лазарова, заповядайте.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Значи, във връзка с изказването на г-н Васил Петров, искам само да съобщя на колегите, че в почивката при разговор с г-жа Атанасова, аз сега виждам, че на всички е раздадено интервюто с Гюнай Сефер, същата изрази изрично желание да вземем становище от името на Висшия съдебен съвет и по нейния случай.

Действително в почивката се опитахме да намерим и да изгледаме предаването с въпросното интервю с Гюнай Сефер. В този смисъл, доколкото се касае за два случая почти идентични от фактология, пък макар и с отделни нюанси, във връзка с персоналните магистрати и също така конкретните дела, които се засягат в тези изказвания, и фактът, че се касае за две интервюта дадени в два последователни дни, едното от представител на изпълнителната власт, другото от депутат, може би действително, ако Висшият съдебен съвет се обедини около становището, да направим някакви редакции в това становище, което е предложила комисията, за да бъде взето с него отношение и по двата казуса. Взимам повод за това изказване от казаното от колегата Петров.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Не Ви разбрах какво предлагате?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Предлагам, доколкото комисията вчера не може да се запознае със случая на г-жа Атанасова, ние принципно го коментирахме, но искаме да имаме и някаква равнопоставеност, защото в комисията изслушахме г-н Калпакчиев и счетохме също за нужно, че не можем да коментираме нейния казус при положение, че не сме я изслушали. Вчера не

можахме да я изслушаме. Комисията има заседание в 13 ч. днес, така че ако може да направим изслушване и на г-жа Атанасова и съответно да вземем принципно становище в това становище, което сме подготвили и по нейния случай. Защото в него виждам, че се коментира – представител на изпълнителната власт и т.н., докато ние можем да го направим общо и за двата случая, доколкото се аргументирах с това, че горе-долу случаите са идентични и в кратък период от време – два последователни дни.

Това е моето предложение. Ако се приеме от Съвета?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добре. Благодаря Ви, г-жо Лазарова. Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Може би да попитаме г-жа Атанасова, ако желае да изрази становище пред комисията, ако желае да изрази становище пред Съвета. По-добре е да чуем нейната позиция каква е. Ако тя не желае да коментира нещо повече от това, което е в интервюто, предлагам тогава да обсъдим данните по интервюто и съответно да приемем дали евентуално ще редактираме това становище или някакво друго решение във връзка с това интервю. По-скоро мисълта ми беше да дадем на нея възможност да прецени как да постъпи.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Ковачева. Заповядайте, г-жо Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колеги, аз не се противопоставям да бъде изслушана било то от комисията, било то пред настоящия състав на Съвета. Всъщност за това, което е казал г-н Сефер аз не мога нищо повече да допълня освен тази разпечатка на интервюто. Мога само да кажа, че за три години, откакто бях окръжен прокурор на Благоевград, а и преди това, като редови прокурор, аз не съм наблюдавала дела срещу г-н Сефер, а

откакто съм окръжен прокурор съответно не ми е известно и дори мога да твърдя – няма дела срещу г-н Сефер в Окръжна прокуратура-Благоевград. Що се отнася до клеветническото му твърдение, че се скалпват дела, аз мога да гарантирам, че не скалпват дела. Образуват се, когато има съответните предпоставки по Наказателно процесуалния кодекс и съм убедена, че това е практика и в цялата прокуратура.

А що се касае до личното ми усещане, изключително съм засегната, защото това твърдение на г-н Сефер представлява клевета по смисъла на Наказателния кодекс. Цели да урони престижа и достойнството ми. Освен това то е изключително фактологично неточно. Главният прокурор не ме е издигнал за член на Висшия съдебен съвет, нито е участвал в избора ми. Сигурно г-н Сефер не знае, но всички магистрати в България знаят, че аз първо бях предложена за член на Съвета от прокурор от района на Благоевград. Явих се на общото делегатско събрание, представих концепцията си, защитих я, отговорях на въпроси и в крайна сметка бях избрана за член на Висшия съдебен съвет от делегати прокурори, като искам да кажа, че на това делегатско събрание, тъй като то се предаваше по националните медии и онлайн се излъчваше в сайта на Висшия съдебен съвет, главният прокурор напусна делегатското събрание веднага след като го откри. Така че най-малко той има някакъв принос за избора ми за член на Висшия съдебен съвет. Този избор не е награда в кавички за скалпени дела, но аз се гордея от доверието, което колегите ми гласуваха.

Ако това е достатъчно, като изявление? Аз считам, тъй като и в двата случая се внушава, трябва да вземем отношение. Ако ставаше въпрос за редови гражданин, който си беседва в кафенето или на улицата и този гражданин си изразява някаква оценка по

дело, което го засяга или пък което въобще не го засяга, нямаше да бъдат толкова сериозни нещата, но смятам, че случаите си приличат, защото в единия се изказва представител на изпълнителната власт, а в другия случай е представител на законодателната власт, доколкото Гюнай Сефер, макар и отказал се от имунитета си той все пак не губи качеството си на депутат. Освен това се правят и ... внушения, че видите ли работата на конкретен магистрат и то поръчкова работа на конкретен магистрат става повод за издигането му и за избирането му за член на Висшия съдебен съвет.

В тази връзка беше и моето изявление днес сутринта пред Съвета - да бъде разгледан и случая с участието на депутата в предаването по национална телевизия.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Атанасова. Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, в духа на това, което г-жа Атанасова казва и което аз още преди почивката споделих с Вас, поводът комисията да внесе това предложение за решение беше интервюто от неделя. Няма да повтарям това, което вече всички знаем. Г-жа Атанасова поиска днес и интервюто, в което е замесено и нейното име да бъде подложено на разглеждане от Съвета. Струва ми се, че ако се концентрираме само върху тези два случая, изразявайки нашата принципна позиция, ние сме застрашени да се хлъзнем върху една плоскост да изразим становище по повод атаки спрямо конкретни магистрати, които са и членове на Висшия съдебен съвет, а нашето призвание, нашата функция е да изразим нашата принципна позиция в защита на всеки един магистрат, който по повод на работата си е бил подложен в публичното пространство на критика, която критика може да идва не само от лицата визирани

в тези две интервюта, а и от други организации, други лица, било то и страни в процеса. Разбира се, с всичките тези аргументи, които някои от колегите казаха, че страната в процеса може да говори спрямо наблюдаващия прокурор или спрямо съдията, който разглежда делото и да го критикува, но в крайна сметка всяко едно изказване формира обществено мнение и нагласа към дейността на правораздавателните органи. Ние трябва да решим дали ще изразим една принципна позиция в защита на всеки магистрат, който в публичното пространство е бил критикуван заради това, че си е свършил работата или ще изразим една позиция по повод тези два конкретни случая. Разбира се, те дадоха повод за реакция на Висшия съдебен съвет и затова ние с комисията „Публична комуникация“ взехме отношение още вчера, но предвид и поставения от г-жа Атанасова въпрос и необходимостта тази позиция, която ние ще изразим да ни ангажира във всички такива случаи на въздействие, а не да се налага при всеки конкретен случай ние да излизаме със становище. Чуха се мнения и от други колеги, преди почивката, че нашата позиция трябва да е принципна и да не се налага при всеки случай да взимаме становище. Това ние днес трябва да решим. Ако решим това да е принципна позиция в защита на всеки един магистрат някак си звучи логично предложението на г-н Петров този текст на становището на ВСС да претърпи някаква корекция.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Той не предложи конкретна редакция, но в това становище можем да кажем, че повод Висшият съдебен съвет да излезе с това становище и комисията, са конкретните два случая, които обаче не бива да се възприемат като частни случаи, а това е принципното ни становище. Но все пак да ги упоменем тези

случаи, защото нееднократно министър Цветанов си е позволявал да взема становище по работата на съдебната система и то в много негативна светлина. Все пак това е министър на вътрешните работи и неговата дума тежи, хората го слушат и когато един прост човек, който не е юрист го чуе какво говори за съдебната система той казва – да, те всички съдии и прокурори са подкупни. Аз съм се прибирала вкъщи и съседите след подобни изказвания са ми казвали – ами то на вас ви е лесно, вие си взимате там големите заплати и нищо не работите. Ние ако премълчим тези два случая и особено първия, който е станал повод за това становище, ние ще negliжираме работата на всички действащи магистрати и не бива да ги поставяме в това унижително положение. Може да има корупция в нашата система, може да има магистрати, които не си вършат работата, но нека ги кажем конкретно. Ако трябва ще направим проверки, ще възложим проверки на Инспектората, но така общо да се говори за съдебната система, за дела, които наистина са били знакови и са завършили с оправдателни присъди. Ами аз одеве Ви казах, дайте да видим коя е причината. Съдът ли? Дознанието ли? Прокуратурата ли? Говори министър Цветанов за ниски наказания. Ами вижте какво, в този процес, който е така да се каже и състезателен, прокурорът е имал право на протест. Нека да видим прокурорите дали са протестирали. Освен това съдът е налагал наказания, които са допустими по закон. Ами махнете пробацията от Наказателния кодекс и няма да налагаме пробация. Да, условните наказания. Нека да ходят само в затвора. Само лишаване от свобода. Няма защо да Ви обяснявам защо законодателят е предвидил различни видове наказания. Ама в другите държави било иначе. Иначе е, защото има друг закон, който действа на територията на тяхната държава. Те съобразяват ли се с

нашия закон? Ние трябва да си отстояваме позицията иначе се поставяме в изключително унижително положение. И аз, като действащ магистрат, пак Ви казвам, водила съм си бележки в една тетрадка и мечтая да я покажа на някой, който по този начин се изказва, за да се види кой, къде и как не си е свършил работата. И съм искала да продължа, когато гледам някаква мярка за неотклонение, по която ми се иска „задържане под стража“, по която дори обвинението не е повдигнато както трябва, елементарна работа, да дойде някой друг да седне на моето място да видя какво ще каже. Да, с колегата Боев сме работили заедно дълги години и той знае, че аз съм си позволявала дори, може би така колегиално съм постъпвала, понякога да правя извън съдебни забележки на колегите прокурори. Това той не може да го отрече. Предполагам, че много съдии действат по този начин. Ами да, след като виждате в какво положение е процеса, трябва ли да пропадне обвинението?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жа Костова.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Имам конкретно предложение във връзка с изказването на г-н Петров. Тъй като говорихме, че становището е принципно, аз правя предложение абзац втори изобщо да отпадне, като трети започне така: „За пореден път в публичното пространство и в контекста на борбата с организираната престъпност и корупцията, представители на различни власти коментират дейността на магистрати по висящи съдебни дела.“. И оттук насетне варианта да остане същия. Да изключим двете предавания, ако искаме декларацията да е принципна. Другият вариант е да се включат и двете във въпросния абзац втори.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И всякакви други изказвания на лица, защото няма как да пренебрегнем и другите колеги, които са засегнати от изказвания на други лица.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Колеги, изцяло подкрепям предложението на г-жа Костова само с една лека редакция. Какво да пишем? – Представители на изпълнителната и законодателната? Или – на други власти? /шум в залата/

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Представители на различните власти.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Ако вкараме имена ще влезем в такава спирала, от която няма излизане. И вместо „по висящи съдебни дела” да бъде „по висящи производства”, защото доколкото знам за г-жа Атанасова се визират някакви, които не са в съдебна фаза предполагам.

ЕЛКА АТАНАСОВА: И аз не ги знам, защото...

ЯСЕН ТОДОРОВ: Мисля, че по-коректния термин е „висящи производства”. Това е чисто редакционното ми предложение.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Колеги, оставам с впечатление, може би греша, че ние едва ли не, взимайки сега една принципна позиция, лишена от всякаква конкретика на повода, повече за в бъдеще няма да взимаме изобщо позиции? Така ли излиза работата? /гласове – не/ Защото аз не считам, че трябва да избягаме от конкретиката. Така излиза от тези коментари, които чух. /шум в залата/ Според мен трябва да влязат и двата конкретни повода в това наше становище, а ако не дай си Боже отново има опити за намеса под каквато и да е форма, не само медийни изявления и други коментари, би следвало ние отново да реагираме, а не да се ограничим само с тази една единствена декларация или становище, както ще да бъде наречено.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жа Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаема г-жо Председателстващ, уважаеми колеги, аз имам предложение към това становище, вече в зависимост от конкретните предложения оформено, да се отбележи следното, че на нас ни е известно, че в органите на съдебната власт има проблеми, първо, но че в края на краищата тези проблеми не могат да се решат по начина, по който подхождат другите власти – с критики по медиите и т.н. Защо го казвам това? Защото, първо, това становище няма да се чете само от хора, които са наясно какво искаме да кажем. Ще се чете от много повече хора, които ще кажат – тези от този Висш съдебен съвет кого защитават? Знаете колко много популизъм има в тази тема. Ние трябва ясно да дадем знак, че осъзнаваме проблемите, които има в съдебната система, защото нека да обърнем внимание на това – да, висящите дела не са приключили. Когато те приключат обаче ще стане ясно, че някой от органите на тази съдебна власт не си е свършил работата. Дали това ще бъде прокурорът или съдът, един от двамата ще е виновен в тази ситуация. /чува се – може и никой да не е виновен/ Ами, не съм убедена, че няма да има виновен.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Ако деянието е обявено за несъставомерно, с изменение на закона, никой няма да е виновен. Пример.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Разбира се, с такава хипотеза съм съгласна, да, само че, предполагам няма да стигнем до тази хипотеза. В края на краищата Висшият съдебен съвет ще отговаря както за работата на виновния така и за работата на не виновния и ще отстоява еднакво независимостта на тези органи. Затова бих искала да се вмъкне и такъв абзац в това становище.

/шум в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Колеги, моля Ви да се изслушваме. Само след секунда пак ще дам думата на г-жа Колева. Сега г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз се извинявам, че ще взема отново думата, но наистина със съжаление констатирам, че има едно принципно неразбиране изобщо на това каква е разликата да се направи изказване и да се коментират съдебни дела, наказателни дела или граждански, без значение, различни субекти. Съвсем ясно е, че позицията на министъра на вътрешните работи дава първо големи властови правомощия. Самият този министър отговаря за разследванията, доколкото ръководи системата на полицията. Съвсем различно е положението на един депутат, който няма никакво отношение към системата на съдебната власт и не може да влияе по никакъв начин пряко или косвено върху работата на правораздавателните органи. Съвсем различно е положението, когато се изказват и правят коментари медии, граждани, страни и други юридически лица. Това е повече от ясно и не виждам необходимост да разяснявам подробно това.

От друга страна ми се струва, че аз лично не бих подкрепил разбирането, че лишавайки становището от конкретика ние ще го направим принципно. По-скоро ние ще го направим неясно. Смятам, че тук аргумента – ние всеки ден ли ще се занимаваме с изразяване на позиции - е несъстоятелен, тъй като това е нашата работа, ние това работим. Задължение на Висшия съдебен съвет е конкретно, не абстрактно, не, както каза г-н Велчев, с лозунги, да защитава съдебната независимост. Ние сега така я защитаваме, като казваме принципно, но нека не се крием зад „принципно”, ние трябва да кажем какъв е според нас стандарта. Как трябва да се противостои на изявление на министъра на

вътрешните работи, на депутат и въобще следва ли да се взима становище по критика отправена дори по висящи дела, в медии, от граждани и т.н.? Знаете решението „Сънди таймс“ срещу Великобритания, което журналисти са си позволили да направят разследване и да коментират казус свързан с гражданско дело, в което се е разследвала дейността на фармацевтична компания по отношение на вредното въздействие на едно лекарствено средство върху деца. В този случай Европейският съд по правата на човека е казал, че доколкото общественият интерес от запознаване на обществото с фактите по този случай е с огромно значение, той позволява, дори по висящо дело, медиите да коментират и да изнасят факти. По съвсем друг начин би стоял въпросът, ако един прокурор или един представител на изпълнителната власт, който се занимава и отговаря за разследването, коментира висящото дело. Ясно е, че неговата позиция пряко влияе върху процеса. И десетки са решенията на Европейския съд по правата на човека, които казват, че представителите на изпълнителната и на съдебната власт с изказвания по конкретни висящи дела грубо нарушават принципа на справедливия процес състоящи се в презумпцията за невинност, както и в независимост и безпристрастност на съда. Позволявам си отново да го кажа това за пореден път, защото наистина това е въпроса. Това е стандарта, който е установен и ние трябва да го знаем и да го прилагаме на практика, по конкретни случаи. Това е работа на Висшия съдебен съвет. Не можем да казваме – много работа ще имаме, няма да се занимаваме и с това. Това е част от нашата работа.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жо Стоева, заповядайте.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, аз не съм съгласна с изказването на колегата Калпакчиев в частта, в която той каза, че се отнасяме с неразбиране към проблема. Напротив, в продължение на повече от два часа вече, този проблем стои на вниманието на всеки един от нас с желанието максимално обективно и максимално точно да прозвучи нашата позиция за това, че независимостта на съдебната власт трябва да бъде защитавана и съответно отстоявана. В този смисъл, аз не вярвам, няма колега член на Съвета, който да има обратно становище в настоящия случай и се опитвам в момента да изразя становището си, бягайки от лозунгите. Смятам, че трябва максимално точно да изразим нашето становище. Не възразявам да включим и конкретиката по случая. Но се противопоставям на рязкото деление – вътрешен министър – гражданин. В момента за нас трябва да бъде еднакво важно какво е поведението и на вътрешния министър, и на отделния гражданин, като оценка. И в този смисъл, позиция ли ще бъде, декларация ли ще бъде, становище ли ще бъде, трябва максимално убедително да концентрира, трябва да убедим гражданите защо повече от два часа в днешния ден работим и трябва да покажем на представителите и на изпълнителната и на законодателната власт, че ние сме орган, който за всеки конкретен случай ще отстоява и ще има позиция. Това не ни освобождава от задължението във всеки следващ път, когато имаме подобни изявления, разбира се, да имаме нова позиция в продължение на това, което ще вземем в днешния ден. В този смисъл като че ли всички са наясно, че искаме да имаме възможно най-вярното решение в днешния ден. Позицията ни, един ден напред или назад, според мен няма да бъде закъсняла, защото ние в днешния ден показахме отношение и към двата случая. И в този смисъл една

прецизна редакция до четвъртък, смятам че ще бъде подходящото наше поведение в днешния ден.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-жо Стоева. Колеги? Заповядайте, г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, аз мисля, че ние днес трябва да изразим своето принципино становище по повод на всякакви нападки към цялата съдебна система, изпълнявайки правомощието си да отстояваме нейната независимост. Поводът безспорно е нападка на министъра на вътрешните работи към колегата Калпакчиев .../**намесва се К. Калпакчиев:** Не е само това повода, колега, извинете, че ви прекъсвам. Не е само това./
КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: И другия повод е към колегата Елка Атанасова. Аз съм убедена, че в момента сигурно има десетки магистрати, които са също обект на подобни нападки, които нямат достъп до нас. Ние, един вид излиза, че защитаваме само нашите лични персонални нападки. Затова аз смятам, че нашето становище трябва да бъде принципино. /**намесва се К. Калпакчиев:** Не е това повода. В интервюто са споменати четири дела. Нека бъдем честни към фактите./
КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Нашето становище трябва да бъде принципино.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Уважаеми колеги, пред мен, а и пред Вас са представени писмените материали, в които чета интервюто и разговора с министъра на вътрешните работи. Аз намирам, по прочита на това интервю, че нещата са двуяки. От една страна има коментар по конкретни дела, но от друга страна има коментар за реформата в съдебната система. Ако ние излезем с някакво становище или декларация, на мен ми се струва, че, на първо място е различно наименованието „становище” от

наименованието „декларация” и различно е съдържанието на тези, евентуално на становището или на декларацията, но от друга страна искам да попитам всички нас ние смятаме ли, че сме реформирана съдебна система? Смятаме ли, че ако ние изразим становище по повод казаното от министъра на вътрешните работи за не реформираната ни съдебна система, смятаме ли че ние по този начин ще опровергаем това и ще казваме, че всъщност сме реформирана съдебна система, когато във всяка една от нашите концепции имаше, дали наречени лозунги или конкретики, за това че ние ще се стремим като нови членове на този Висш съдебен съвет да правим реформа в съдебната система. Така чета тук. Той твърди, че има nereформираност в съдебната система и аз смятам, че това не е проблем само на законодателя. Аз веднага ще Ви кажа. На едно наше събиране... Не е така. Аз мисля, че това е проблем на цялото ни общество, защото съдебната система е част от това общество и защото така или иначе се случи да се занимавам с бюджета на съдебната власт заедно с останалите колеги, всички Вие и разбира се тези от Бюджетната комисия и мога да Ви кажа, че проблемите на не реформираната ни съдебна система могат да бъдат и са и проблеми основно на липсата на оптимизация вътре в самата нея, което пречи на всички нас и ние го виждаме ежедневно. Ежедневно и ежечасно. Сега искам само едно да Ви кажа, че в момента липсват средства за едни заплати на правни помощници и искам да попитам това не е ли част от nereформираната ни съдебна система, когато ние не сме успели нито веднъж да направим досега нещо свързано с тази икономичност в нейната дейност? И оттам смятам следното. Ние не можем еднозначно да вземем становище или да приемем декларация по отношение на цялото това интервю в този вид, в който се предлага. Ние трябва да

го обсъдим и аз пледирам на направим едно по-задълбочено обсъждане на тези проблеми. Още повече, както каза колегата Калпакчиев, има разностранни изявления на различни представители и на изпълнителната власт, и на депутатът Сефер, а отделно от това и на най-различни други медии. А междувременно в нашия сайт прочетох как, включително и по време на съдебно заседание, са нападени и обиждани прокурорки. **/намесва се К.Калпакчиев:** Страна от по делото./ **МИХАИЛ КОЖАРЕВ:** Да, страна по делото. Друг е въпросът, че има друг начин на защита, но като цяло ние или ще изпаднем с работа на парче, или ако приемем нещо то трябва да бъде декларация, която да изрази едно общо становище, което по някакъв начин да обобщи и да анализира различните аспекти на тези нападки, ако изобщо това са във всичкия смисъл нападки. Защото това означава да приемем или да не приемем основателността или неоснователността на част от тези изявления. Аз считам, че по отношение на съдебната система е налице нереформираност, която следва да бъде отстранена, включително и в рамките на сегашното ни законодателство, защото имаме тази възможност.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Кожарев. Г-н Георгиев, заповядайте.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Благодаря. Уважаеми колеги, аз Ви предлагам, да се върнем към предмета на обсъждане. Със страница и половина Висшият съдебен съвет, това, което се предлага от комисията, иска да напомни на българското гражданство, че съдебните дела ги решава съдът. И че опитът за влияние извън съдебното, едно или друго, решение противоречи на Конституцията и на принципа на разделение на властите. Това е

съдържанието на тази страничка и половина. Всички други проблеми, които така любезно разгледахме, в някаква степен касаят това становище, но всъщност са предмет на точка, която не сме гласували - и реформирането, и дали ще защитаваме само магистрати, които са обидени или не, дали само членове на Съвета и т.н. Има една забрана, тя касае и членовете на Висшия съдебен съвет, и магистратите, да коментират чужди дела и не приключени дела, която също произтича от този конституционен принцип за разделение на властите. Затова казвам – има разделение на властите и не би следвало на съда да се влияе по начини, които не са описани в съответните процесуални кодекси, каквито и становища да има, това няма никакво отношение нито към бюджета, нито към нашето реформиране, нито към нашата грешност на всеки един от нас по отделни, нито към всичките други аспекти, които без съмнение са важни.

Затова аз Ви предлагам да проведем едно гласуване на текста, който беше внесен като точка от дневния ред. Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз искам да кажа, че г-жа Стоева преди това предложи да бъде отложено, г-жа Лазарова и г-н Петров. Искам да Ви попитам в този случай как процедираме? Правим ли това гласуване за отлагането на тази точка за четвъртък?

Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да улесним министър Ковачева, тъй като тя се намира в една деликатна позиция да председателства нашето заседание днес в качеството си на министър и представител на изпълнителната власт. Колеги, горе-долу, ако правилно съм разбрала, предложението е това, което е внесено. Предложение имаше и за отлагане на разглеждане на точката за следващото

заседание в четвъртък, за да бъде редактиран текста. Трето предложение дали имаме? Едното предложение е така, както е внесен. Другото е за отлагане за четвъртък, за да може да бъде направена редакция. Редактирането да бъде извършено от кого?

ГЛАСОВЕ: От комисията.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: От комисията „Публична комуникация“.

Значи имаме две предложения. Ако не сме разбрали предложението на г-жа Стоева, моля да уточни?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Аз правя процедурно предложение първо да бъде подложено на гласуване отлагането, защото една голяма част от изказването ми беше, аз не съм против части от текста и в този смисъл не искам да бъде поставена в процедура да гласувам за нещо, за което принципно не съм против. Аз съм за прецизирането на текста. И затова Ви моля, или правя процедурно предложение да подложим на гласуване отлагането с оглед прецизирането, редакцията на текста.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Иванов, заповядайте.

КАМЕН ИВАНОВ: Благодаря, г-жо Министър. Явно е, че има две становища. Аз обаче ще изразя своето мнение. Имам становище това, което е предложено от комисията да бъде гласувано днес. Имам много основания да защитавам изложената позиция тук от комисията, която се надявам да стане позиция на Висшия съдебен съвет, защото имам твърдото разбиране, че ние не готвим литературно изложение, което да фризираме, да подреждаме, да нагласяваме. Ние изразяваме една наша позиция. Има конкретен случай. По този конкретен случай може да

реагираме, като от този конкретен случай ние правим и своите генерални виждания.

Искам да Ви кажа, след като, аз за себе си говоря, съм излъчен от професионалната квота, държа ясно да заявя, че аз пред моите колеги съм поел ангажимент, който и когато бъде нападан по начин, по който аз не го споделям, да го защитавам. Оттук насетне аз лично смятам, че ние трябва да дадем знак към колегите не само съдии, а и към колегите прокурори и следователи, че трябва да работят по вътрешното си убеждение и винаги, когато се атакуват не по надлежния ред техните актове и коментират не така, както трябва да се коментират институционално, те ще бъдат защитавани от нас. И тези хора трябва да го знаят това нещо преди да се приберат днес от работа в домовете си.

Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря. Г-жо Ковачева, заповядайте.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: В подкрепа на това, което казаха колегите Георгиева и Иванов, искам само и аз да кажа за пореден път, че независимостта на съдебната власт не е имажинерно понятие. Освен че е конституционен принцип независимостта на съдебната власт това е независимост на отделния магистрат. Независимостта на отделния магистрат е правото да взима решенията си по вътрешно убеждение, на основание на закона, без външно влияние. Това е смисъла на нашата декларация. Да защитим независимостта на отделния съдия, на отделния магистрат, по конкретен повод. И да изразим, в тази връзка и принципното си становище.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Колеги, мисля че стана ясно, че логичното е да се гласува по реда на постъпване на предложенията, а пък Вашият глас е този, който определя „за” или „против” съответно. Аз съм длъжна да подложам на гласуване предложенията по реда на тяхното постъпване. Така че първо гласувате процедурното предложение за отлагането на обсъждането на точката за четвъртък, с оглед редактиране на текста.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Първото е на Комисията предложенията.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Първо би следвало да гласуваме на комисията.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ако подложим на гласуване проекта предложен от комисията, но имаше искане този текст, който се предлага да бъде коригиран днес и да излезем ние днес с текст на становище.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Но ние не сме ги приели тези корекции, не забравяйте.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жа Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Само не разбрах всъщност кой текст ще гласуваме. До момента се правиха някакви корекции върху нашия текст на становище, с оглед съобразяване със случая на г-жа Атанасова и с изразяване на принципна позиция, доколкото това ще е първата реакция на този състав на Висшия съдебен съвет и сигнал към всички. Затова и моето предложение беше да има такива корекции. В почивката изразих и моето съображение защо го правя.

ДИАНА КОВАЧЕВА: На всички е раздадено становище на Висшия съдебен съвет на Република България. В самото заседание бяха направени две предложения за две корекции. Поне така

разбрах аз. За отпадането на първото изречение на втори абзац и също така да бъде включено едно ново изречение.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Може би г-жа Костова да го формулира.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-жо Костова.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Аз предложих целия втори абзац да отпадне, като в абзац трети да има малка редакция..

СОНЯ НАЙДЕНОВА: „... представители на изпълнителната и законодателна власт”. Като г-н Тодоров предложи също и това - „по висящи производства” вместо „по висящи съдебни дела”.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, понеже много предложения се натрупаха, моля да се уточним. Всъщност предложението е не да се отлага. За да ме улесните и мен и да вземем решение. Тъй като имаше три предложения за отлагане, сега оттегляте ли тези предложения, за да се премине към гласуване на текста с предложените редакции, които аз ще Ви прочета в случай, че тръгнете да гласувате това. Имаше предложение от г-жа Лазарова, г-жа Стоева и г-н Петров.

Аз Ви предлагам първо да изчистим въпроса за това днес ли да се приеме декларацията или да се отложи, защото има различни становища. След като се изчисти този въпрос, Ви предлагам да изчистим и самия текст. Аз Ви моля просто едно по едно нещата да се изясняват. Моля още веднъж да изясните, защото все пак Вие правите предложенията. Аз, доколкото разбрах, имаше три предложения за отлагането на декларацията. Правилно ли съм Ви разбрала? Г-жо Стоева, може ли още веднъж да направите предложението си?

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Ако в момента направим редакцията, разбира се, че няма защо да искам отлагане. При положение, че редакцията бъде конкретизирана, бъдат включени и другите случаи, бъде включено обаче и отношението и към гражданите, няма пречка аз да подкрепя декларацията и в този смисъл, разбира се, че ще оттегля предложението за отлагане.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Петров, заповядайте.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Присъединявам се към доводите изложени от колегата Стоева. Също нямам нищо против ние да гласуваме това становище в днешния ден, стига редакцията да бъде ясна. Но веднага казвам, тук имаше предложение и на г-жа Юлиана Колева, която предложи в това становище, подкрепено от изложението и изказването на колегата Кожарев, да влезе текст, в който ние да кажем, че имаме проблем. И в тази връзка, нека още веднъж да помислим можем ли сега ние да изчистим редакционно всички тези моменти и да вземем едно решение? Или е необходимо на тази комисия да се позанимае още мъничко с текста. Дали ще го подготви за днешното заседание, те ще кажат, или им е необходимо време и го предложат за заседанието в четвъртък. Още повече, аз разбирам и от самия председател на комисията, че също е склонен да обсъжда някои редакционни промени, включително и това дали да се включи конкретика, дали да не се включи конкретика. Нека да вземем, в крайна сметка да вземем решение, колеги. Дали сега ще го гласуваме или ще го гласуваме в четвъртък.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Може ли за десет минути почивка, за да ни представят нова редакция, която вече да гласуваме.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Както Вие прецените. Ако искате още време за обсъждане. Ако искате сега да се занимаете с редакциите. Както решите.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Колеги, аз правя следното предложение. Тези, които изложиха доводи във връзка с редакцията, заедно с комисията просто да участват в съставянето на новия текст на това становище.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Тогава аз ще помоля да остане комисия „Публична комуникация“ заедно с предложителите.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добре. Г-жо Лазарова, може ли да уточните, след като заседава комисията по текста на декларацията, ще продължите ли днес заседанието?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да, продължаваме.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Това ще бъде след колко време?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: След час.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добре. В 15 ч. продължава заседанието на Висшия съдебен съвет.

/След почивката. 15.30 ч./

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието на Висшия съдебен съвет по същество. Г-жо Лазарова, заповядайте.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Благодаря. Колеги, предвид краткото време, с което разполагахме, в комисията направихме опит да изготвим прецизен текст, в който да намерят място предложенията и корекциите, направени от колегите. Така или иначе не можахме за половин час да го направим, поради което ще Ви моля да бъде отложено разглеждането на точката. /оживление в залата/ Ами, да, направихме опит.

КАМЕН ИВАНОВ: Имаме становище на комисията Ви.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Имаше предложения, имаше корекции по това становище. Искам да го огледаме още веднъж, да

го прецизираме, поради което молим да ни бъде дадена такава възможност.

ДИАНА КОВАЧЕВА: За кога, г-жо Лазарова?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Какъв е проблема поне кажете?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: За следващото заседание на Съвета.

ДИАНА КОВАЧЕВА: За четвъртък. Добре. Благодаря.

Г-н Колев, заповядайте.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Благодаря все пак, че колежката оттегли точката за днес, тъй като, както забелязахте сутринта, аз гласувах против включването ѝ в дневния ред, защото ако повечето колеги са имали спокоен уикенд и не са имали работа във вчерашния ден, при мен нещата не стоят така. Доколкото разбрах и доста други колеги са в тази ситуация и въобще не са запознати с въпросното интервю. Моля Ви, дайте ни възможност все пак да се запознаем и ние, и то подробно, с един прецизиран текст и един точен анализ. Има и достатъчно време, а и достатъчно кратко е то до четвъртък. Не мисля, че това е някакъв проблем. Тогава няма пречка да бъдат обобщени всички тези становища. Това е молбата ми. Ако има възражения, г-жо Министър, другия вариант е да бъде подложено на гласуване.

ГЛАСОВЕ: Няма ли да гласуваме.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Когато има оттегляне не се гласува, така ли?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Аз смятам, че трябва да се гласува оттеглянето, защото е част от дневния ред.

Г-жо Лазарова, може ли още веднъж да уточните оттегляне от името на комисията ли е, или отлагане на точката?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Оттеглям, от името на комисията, точката от дневния ред.

ГЛАСОВЕ: За четвъртък.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Това, което г-жа Лазарова каза е, че от името на комисията оттегля точката и предлага отлагане, и ще бъде внесена в четвъртък. Г-жо Лазарова?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да. За прецизиране на текста и съответно включване на всички предложения, корекции, направени от колегите в днешното заседание на Съвета. Искаме да го огледаме много добре текста и затова мисля, че се налага това нещо. Имаше доста предложения, доста корекции. За половин час не можахме да се справим. Както видяхте и закъсняхме малко.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Лазарова. Доколкото разбирам всъщност няма текст, който да бъде предложен за обсъждане. В такъв случай аз бих Ви предложила да гласувате предложението на г-жа Лазарова за оттегляне на тази точка от дневния ред и отлагане за заседанието за четвъртък, този четвъртък, който идва. Гласуването е явно. Уважаеми колеги, тези от Вас ... /прекъсната/.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Но нужно ли е да гласуваме? Извинявайте? За оттегляне досега не сме гласували.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Тъй като е гласувано да влезе в дневния ред. В момента има от г-жа Лазарова, в качеството ѝ на председател на комисията, предложение за оттегляне на точката от дневния ред ... /намесва се М. Кузманова: И включването ѝ за четвъртък./ ДИАНА КОВАЧЕВА: Тоест, Вие смятате автоматично да бъде оттеглена без да се гласува.

/шум в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, тъй като не беше предложен текст. Г-жо Лазарова, Вие предлагате от името на комисията, не в лично качество, а от името на комисията оттегляте точката, което е различно, да. Заповядайте.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Аз нали точно това Ви обясних. В конкретния случай ние нямаме готов текст. Нямаме прецизен текст, който да предложим от комисията, предвид краткото време. Така че няма какво да се гласува, според мен.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Тоест, закриваме заседанието, в този случай. В протокола ще се запише само, че се оттегля точката от името на комисията. Ами в такъв случай, след като няма текст, който да бъде обсъждан, няма и какво да се гласува.

Аз Ви благодаря за участието в днешното заседание. Закривам заседанието.

/Закриване на заседанието – 15, 40 ч/

Стенографи:

Таня Младенова

Невенка Шопска

Зоя Костова

Изготвен на 09.11.12 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИАНА КОВАЧЕВА